

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

ปริญญา

ส่งเสริมการเกษตร

ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี
คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Factors Affecting to Knowledge about ASEAN Economic Community of
Undergraduate Students, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

نامผู้วิจัย นางสาวไอรัก ต๋วยสมุทร

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์สาวิตรี รังสิภัทร์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์พิชัย ทองดีเลิศ, ค.ด.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์พิชัย ทองดีเลิศ, ค.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Factors Affecting to Knowledge about ASEAN Economic Community of
Undergraduate Students, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

โดย

นางสาวไอรัก คู้สมุท

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

พ.ศ. 2556

ไอรัก คุษสมุท 2556: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิต
ปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(ส่งเสริมการเกษตร) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สาวตรี รังสิภัทร์, Ph.D. 147 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3) ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 5) ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 6) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 308 คน ที่เป็นนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และสถิติ Chi-Square (χ^2)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 20.74 ปี กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 6 หลักสูตรของคณะเกษตร ได้แก่ การจัดการศัตรูพืช เคมีการเกษตร วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เกษตร อาหารและโภชนาการ และเกษตรเขตอื่น ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 3.24 ร้อยละ 84.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 33.1 รายได้เฉลี่ยที่ได้รับต่อเดือน 7,810.71 บาท ส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 34.7 และมีความคาดหวังที่จะเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ร้อยละ 71.4 2) มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ร้อยละ 93.8 3) ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.3 4) อายุ หลักสูตรที่กำลังศึกษา และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ส่วนชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) 5) การเปิดรับสื่อผ่านครูอาจารย์ อินเทอร์เน็ต และการสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนวิทยุ โทรทัศน์ และนิทรรศการ มีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) 6) ข้อเสนอแนะควรมีวิธีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย และมีการประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมและทั่วถึงในกลุ่มนิสิตนักศึกษา

Airak Tuisamut 2013: Factors Affecting to Knowledge about ASEAN Economic Community of Undergraduate Students, Faculty of Agriculture, Kasetsart University. Master of Science (Agricultural Extension), Major Field: Agricultural Extension, Department of Agricultural Extension and Communication. Thesis Advisor: Associate Professor Savitree Rangsihaht, Ph.D. 147 pages

The objectives of this research were :1) to study basic demographic characteristics of students 2) to determine their perception on ASEAN Economic Community (AEC), 3) to examine their knowledge about AEC, 4) to test the relationship between demographic factors and AEC knowledge, 5) to test the relationship between their perception and AEC knowledge and 6) to study problems and seek for suggestions from 308 samples who were undergraduate students, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkhen Campus. Data were collected by using questionnaires. Statistic to analyze data included frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation, minimum score, maximum score and Chi-square test.

The results revealed that 1) most of respondents were females, aged 20.74 years old on average, were ranging from freshmen to senior under 6 programs; namely, Pest Management, Agricultural Chemistry, Home Economics, Agricultural Sciences, Food and Nutrition and Tropical Agriculture. Most of them had grade point average (GPA) between 2.00 - 3.24 (84.1%), resided in the central province (33.1%), received average monthly allowance 7,810.71 Baht. They expected to have their own business (34.7%) and to work in ASEAN countries (71.4%). 2) They perceived information from television the most (93.8%). 3) Their knowledge about AEC were at the moderate level (38.3%). 4) Age, study programs and GPA were statistically related to knowledge ($p < .01$). Meanwhile, status year of study showed statistical significance with knowledge ($p < .05$). 5) Perception on knowledge about AEC thru instructors, internet and academic seminar were statistically related to their knowledge ($p < .05$). However, AEC perception thru radio, television and exhibition were significantly related to AEC knowledge of students ($p < .01$). 6) Suggestions were to present information about AEC which has to be interesting and easy to comprehend and easy access for students.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับการช่วยเหลือดูแลที่เต็มเปี่ยมด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ศาวิตรี รังสิภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร. พิชัย ทองดีเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะแนวทาง พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มดำเนินการวิจัยจนกระทั่งแล้วเสร็จ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานวิจัยครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดร. ชมัยภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการทำวิจัย ขอขอบคุณครอบครัวและผู้มีพระคุณทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำ สนับสนุนช่วยเหลือในการทำวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และให้กำลังใจตลอดมา รวมทั้งนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและทำให้เกิดงานวิจัยฉบับนี้ขึ้นมา

คุณประโยชน์ต่างๆ และความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ข้าพเจ้าขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยระลึกถึงพระคุณในความอนุเคราะห์อยู่เสมอ จึงขอขอบพระคุณให้ปรากฏไว้ ณ ที่นี้

ไอรัก คู่ย์สมุทร

เมษายน 2556

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร	13
แนวคิดและแบบจำลองเกี่ยวกับการสื่อสาร	20
การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	26
ความเป็นมาของประชาคมอาเซียน	27
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	32
คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	41
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
สมมติฐานการวิจัย	48
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	51
กรอบแนวคิดการวิจัย	52
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวัดตัวแปร	56
การทดสอบเครื่องมือ	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	63
ผลการวิจัย	64
ข้อวิจารณ์	105
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	120
สรุปผลการวิจัย	120
ข้อเสนอแนะ	122
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	125
ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	132
ภาคผนวก ข ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	141
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	144
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	147

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนนิตินิติบัญญัติ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ชั้นปีที่ 1-4	53
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิตินิติบัญญัติ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ชั้นปีที่ 1-4	55
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยพื้นฐาน บางประการของนิตินิติ	65
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทักษะทางด้านภาษา ของนิตินิติ	68
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสื่อ และความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนิตินิติ	70
6	ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิตินิติบัญญัติ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	73
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	77
8	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิตินิติบัญญัติ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	79
10	ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	80
11	ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่กำลังศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	81
12	ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	82
13	ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	83
14	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการประกอบอาชีพกับ ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	86
16	ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่ม ประเทศสมาชิกอาเซียนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	87
17	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดา กับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	88
18	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องกับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	89
19	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	91
21	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	92
22	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	93
23	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	94
24	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
25	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารกับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	96
26	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตกับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	97
27	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	98
28	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการกับความรู้เกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	99
29	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	101
30	ปัญหาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	104
ตารางผนวกที่		
1	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	142

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงการเลือกรับข่าวสารตามกระบวนการเลือกรับสาร	16
2	แบบจำลองการสื่อสาร Berlo	21
3	กรอบแนวคิดการวิจัย	52

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกยุคปัจจุบันมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ความเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงมีการปรับตัวโดยหันมารวมกลุ่มกันเพื่อการต่อรองทางเศรษฐกิจและรักษาผลประโยชน์ของตน อาทิเช่น สหภาพยุโรป เป็นต้น โดยในกลุ่มประเทศแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 10 ประเทศ ได้ทำข้อตกลงร่วมกันที่จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้สามารถแข่งขันต่อรองกับภูมิภาคอื่นภายใต้เศรษฐกิจโลกยุคใหม่ ซึ่งผลจากรวมกลุ่มกันทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี ตามเจตนารมณ์ของผู้นำอาเซียนที่ได้ประกาศไว้ภายใต้แถลงการณ์บาหลีฉบับที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2546 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552) การร่วมมือที่สำคัญดังกล่าวส่งผลให้ทุกประเทศในอาเซียนรวมทั้งประเทศไทย เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานของการผลิตบุคลากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จึงต้องเร่งวางแผนและดำเนินการตามนโยบายต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เป็นหนึ่งใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเกิดความร่วมมือขึ้นอันดับแรก ส่วนเสาหลักอื่นๆ ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community: APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) ซึ่งการศึกษานั้นถึงจะจัดอยู่ในด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แต่ก็มีความสำคัญที่จะส่งเสริมด้านอื่นๆ ให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการผลิตทรัพยากรบุคคล เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศในทุกด้าน จากการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้าและบริการของอาเซียน ส่งผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างมากขึ้น เกิดการเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาสะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายขององค์ความรู้ ภาษา

และวัฒนธรรมระหว่างกัน ดังนั้นสถาบันการศึกษาต้องให้ความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งถือเป็นภารกิจที่ต้องเร่งเตรียมการและวางแผน เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตทรัพยากรบุคคลของประเทศ เพื่อรองรับสถานการณ์โลกที่มีการแข่งขันอยู่รอบด้าน และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังประเทศไทยก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นิสิตนักศึกษาเองจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และมีความพร้อมในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาศักยภาพของบุคคลากรทั้งทางด้านภาษา ทักษะฝีมือแรงงาน และภาคธุรกิจ ซึ่งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น ได้ระบุนักวิชาชีพที่สามารถเดินทางไปประกอบอาชีพได้อย่างเสรี 7 สาขาอาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปัตยกรรม นักสำรวจ และการบัญชี

ในส่วนของภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักของประเทศไทย มีบุคลากรด้านการเกษตรที่มีความรู้ความสามารถจำนวนมาก แต่ทั้งบุคลากรด้านการเกษตรและมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาด้านการเกษตรเองนั้นยังมิได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งภาคการเกษตรถือว่ามีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศไทย และมีศักยภาพที่จะพัฒนาบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการออกไปสู่ตลาดแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ยังมีโอกาสเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค และโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยคณะเกษตร เป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่จัดการศึกษาทางด้านเกษตรในระดับอุดมศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนให้ออกไปทำหน้าที่พัฒนาประเทศ เล็งเห็นความสำคัญของการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงมีการวางแผนนโยบายและหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญต่อการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปี พ.ศ. 2558 มีการเตรียมการทั้งในเรื่องการพัฒนาคณาจารย์ การจัดสรรงบประมาณ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดแหล่งการเรียนรู้ รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ทั้งข้อมูลและข่าวสารผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานทางด้านการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามนโยบายการพัฒนาคณะเกษตรในระยะ 4 ปี ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 ถึง 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 โดยนโยบายการพัฒนาการเรียนการสอนและการสนับสนุนการเรียนรู้ เน้นการผลิตกลุ่มบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเน้นทางวิทยาศาสตร์เกษตร เพื่อเป็นนักวิจัย นักวิชาการ และเพื่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก รวมทั้งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะทางด้านวิชาการจัดการ เพื่อเข้าสู่ตลาดงานในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ยังเร่งพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาและหลักสูตรปริญญาตรี โดยปรับปรุงหลักสูตรเดิมและพัฒนาหลักสูตรใหม่

ทั้งในระดับคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นนำทั้งในและต่างประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการศึกษาขั้นสูงระดับนานาชาติของภูมิภาคและอนุภูมิภาค (ASEAN Education Hub) (คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552)

แต่ในส่วนของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญที่จะพัฒนาประเทศในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเองนั้น จากการสำรวจเกี่ยวกับเรื่องความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนและการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา จากมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ช่วงปี พ.ศ. 2551-2552 จำนวน 2,170 คน พบว่าประเทศไทยมีการรับรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสมาชิกอื่นๆ และช่องทางที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายรู้จักอาเซียนมาจากสื่อโทรทัศน์ มากที่สุดถึง 78.4 % นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้จัดทำสวนดุสิตโพล เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศเกี่ยวกับการเปิดเสรีทางการศึกษาอาเซียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่สอบถามได้แก่ ครูอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนนักศึกษาจำนวน 1,218 คน ในเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการเปิดเสรีทางการศึกษาอาเซียนในปี พ.ศ.2558 พบว่า ในภาพรวมร้อยละ 49.25 รับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ร้อยละ 14.01 ไม่เคยรับรู้เพราะเห็นว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับตนเอง (ไทยโพลส์, 2554)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิตและการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเพื่อทราบถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนว่ามีการประชาสัมพันธ์กระจายข้อมูลข่าวสารให้นิสิตได้รับรู้ผ่านสื่อประเภทใด และนิสิตมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับใด เพื่อนำข้อมูลจากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมบุคลากรสู่การก้าวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนิสิตปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ทั้งหมด 6 หลักสูตร ได้แก่ การจัดการศัตรูพืช เคมีการเกษตร คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกษตร อาหารและโภชนาการ และเกษตรเขตร้อน ชั้นปีที่ 1-4 ที่มีรายชื่ออยู่ในการลงทะเบียนเรียนประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,331 คน โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการวิจัยนี้ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และวางแผนการใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
2. สามารถนำปัญหาและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ เพื่อให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย และสามารถเป็นข้อมูลหรือแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ที่มีขอบเขตและความหมายโดยเฉพาะไว้ดังนี้

นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี ในคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ปัจจัยพื้นฐานบางประการ หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทักษะทางภาษา ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ และความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

อายุ หมายถึง จำนวนปีเต็มของอายุนิสิตนับตั้งแต่ปีที่เกิดจนถึงปีที่ตอบแบบสอบถาม เศษอายุมากกว่า 6 เดือนให้นับเป็นปีเต็ม

ชั้นปีที่กำลังศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาในคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรที่กำลังศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่นิสิตกำลังศึกษาในคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ การจัดการศัตรูพืช เคมีการเกษตร คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกษตร อาหารและโภชนาการ และเกษตรเขตร้อน

คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยแต่ละภาคเรียนของนิสิตตั้งแต่เข้าศึกษาถึงภาคต้นปีการศึกษา 2555

ภูมิลำเนา หมายถึง ภูมิภาคหรือจังหวัดที่นิสิตอาศัยอยู่ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นิสิตได้รับในแต่ละเดือน มีหน่วยเป็นบาท

ทักษะทางภาษา หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารภาษาของนิสิต ได้แก่ ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาเขมร ภาษาลาว ภาษาพม่า ภาษาฟิลิปปิน ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ

ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ หมายถึง อาชีพที่นิสิตต้องการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ได้แก่ เกษตรกร รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว และศึกษาต่อ

ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง นิสิตมีความต้องการหรือไม่มีความต้องการที่จะเดินทางไปทำงานหรือศึกษาต่อในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง การได้รับข้อมูลหรือข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม

สื่อบุคคล หมายถึง ประเภทของสื่อและจำนวนครั้งของการเปิดรับข่าวสาร ผ่านช่องทางบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน

สื่อมวลชน หมายถึง ประเภทของสื่อและจำนวนครั้งของการเปิดรับข่าวสาร ผ่านช่องทางส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสารจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร และอินเทอร์เน็ต

สื่อกิจกรรม หมายถึง ประเภทของสื่อและจำนวนครั้งของการเปิดรับข่าวสาร ผ่านช่องทางที่ใช้สื่อเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ ได้แก่ นิทรรศการ และสัมมนาทางวิชาการ

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความเป็นมา ความสำคัญ การดำเนินงาน ประโยชน์และผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่นิสิตจำได้หรือระลึกได้

ประชาคมอาเซียน หมายถึง องค์การทางภูมิศาสตร์การเมืองและองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ เนการา บรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือกันในการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในพื้นที่ และเป็นการเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง เสาหลักหนึ่งในสามเสาหลักของจัดตั้งประชาคมอาเซียน ที่มุ่งเน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังนี้คือ ตลาดและฐานการผลิตร่วม การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ซึ่งผู้นำอาเซียนได้ตกลงที่จะดำเนินการไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ.2558

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

จากการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่างๆ รวมทั้งรายงานการวิจัยเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัย โดยครอบคลุมในเรื่องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
3. แนวคิดและแบบจำลองเกี่ยวกับการสื่อสาร
4. การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. ความเป็นมาของประชาคมอาเซียน
6. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
7. คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ความหมายของความรู้

ราชบัณฑิตยสถาน (2551) ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง สาร ข้อมูล แนวคิด หลักการ ที่บุคคลรวบรวมได้จากประสบการณ์ในวิถีชีวิตความรู้เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และเทคโนโลยี บุคคลเรียนรู้จากประสบการณ์ การศึกษา อบรม การรับถ่ายทอดทางวัฒนธรรม การรับรู้ การคิด และการฝึกปฏิบัติ จนสามารถสรุปสาระความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือพัฒนาไปสู่ระดับที่ดีสูงขึ้น

Bloom (1967) นิยามว่าความรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลสามารถจดจำ ระลึกได้ในสิ่งต่างๆ ที่ได้เรียนรู้

Good (1973) ได้กล่าวว่าความรู้ หมายถึง การประมวลประสบการณ์ต่างๆ ที่บุคคลได้รับจากการศึกษา ข้อเท็จจริง (fact) ความจริง (truth) ปรากฏการณ์และรายละเอียดต่างๆ โดยผ่านการรวบรวมและสะสมไว้เพื่อสำหรับนำไปใช้ประโยชน์หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งความรู้คือความสามารถในด้านสติปัญญาและทักษะต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ตนเอง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542) ให้ความหมายว่าความรู้ หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้วได้ และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่างๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่ละเนื้อหาวิชาและที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย เช่น ระลึกหรือจำได้ถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ แบบแผนและเค้าโครงของเรื่องนั้นๆ

นิทัศน์ วิเทศ (2542) กล่าวถึงความรู้ว่า หมายถึง กรอบของการผสมผสานระหว่างประสบการณ์ ค่านิยม ความรอบรู้ในบริบท และความรู้แจ้งอย่างซ้ำซ้อน เป็นการประสมประสานที่ให้กรอบสำหรับการประเมินค่า และการนำเอาประสบการณ์กับสารสนเทศใหม่ๆ มาผสมรวมเข้าด้วยกัน มันเกิดขึ้นและถูกนำมาประยุกต์ในใจของคนที่รู้

ดังนั้นความรู้ (Knowledge) จึงเป็นการรับรู้เบื้องต้นซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า แล้วจัดระบบโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำกับสภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรสอดคล้อง

กับสภาพจิตของตนเองและกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตามความรู้ก็อาจจะส่งต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้

กล่าวโดยสรุป ความรู้ หมายถึง การที่มนุษย์เราสามารถนึกได้ ระลึกได้ จดจำ และเข้าใจ จากการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกตประสบการณ์หรือจากสื่อต่างๆ ประกอบกัน

การประเมินระดับความรู้

Bloom (1967) ได้แบ่งระดับความรู้ไว้ 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะ กระบวนการ และแบบแผนได้ ความสำเร็จในระดับนี้ คือ ความสามารถในการดึงข้อมูลจากจำและระลึกได้
2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) หมายถึง บุคคลสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความเหล่านั้นด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นได้ด้วยภาพ ให้ความหมายแปลความ และเปรียบเทียบความคิดเห็นอื่นๆ หรือ คาดคะเนผลที่เกิดขึ้นต่อไปได้
3. ระดับการนำความรู้ไปใช้ (Application) หมายถึง สามารถนำเอาข้อเท็จจริง และความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
4. ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง สามารถใช้ความคิดในรูปแบบของการนำความคิดแยกออกเป็นส่วนๆ เป็นประเภท หรือการนำข้อมูลมาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติของตนเอง
5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง การนำเอาข้อมูล แนวคิดมาประกอบกันแล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ซึ่งเป็นสิ่งใหม่แตกต่างไปจากเดิม
6. ระดับของการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง สามารถใช้ข้อมูลเพื่อตั้งเกณฑ์ การรวบรวมผล วัดผลข้อมูลตามมาตรฐานหรือเพื่อให้ตั้งข้อตัดสินถึงระดับของกิจกรรมแต่ละอย่าง

อย่างไรก็ตามหากเกิดความรู้ขึ้นไม่ว่าจะในระดับใด ย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึคนึกคิด ที่เชื่อมโยงกับสภาพจิตใจของบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา และสภาพแวดล้อมที่มีได้รับ ทำให้บุคคลมีความรู้ ความคิด และแสดงออกตามความรู้สึกร่างกายของตน

การทดสอบวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝน จากผู้สอนรวมทั้งจากตำราต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท (ไพศาล หวังพานิช, 2526) ได้แก่

1. คำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่างๆ เช่น ศัพท์ นิยาม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่างๆ
2. คำถามเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่างๆ ตามแบบแผนประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเภท และหลักเกณฑ์ต่างๆ
3. คำถามเกี่ยวกับความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหานั้น

ซึ่งจากการที่ความรู้เป็นความสามารถในการใช้ ข้อเท็จจริง (Fact) หรือความคิด (Idea) ความหยั่งรู้หยั่งเห็น (Insight) หรือความสามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับเหตุการณ์ต่างๆ เราจึงสามารถวัดระดับความรู้ของบุคคลได้ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ ซึ่งที่นิยมใช้มี 2 รูปแบบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ดังนี้

1. แบบปากเปล่า (Oral Test) เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล ใช้ได้ผลดีถ้ามีผู้เข้าสอบจำนวนน้อยเพราะต้องใช้เวลามาก สามารถถามได้ละเอียดเพราะสามารถโต้ตอบกันได้

2. แบบเขียนตอบ (Paper-pencil Test) เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการทดสอบปากเปล่า เนื่องจากจำนวนผู้เข้าสอบมากและมีจำนวนจำกัด แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

2.1 แบบความเรียง (Essay Test) เป็นการสอบที่ให้ผู้ตอบได้รวบรวมเรียบเรียงคำพูดของตนเอง แสดงทัศนคติ ความรู้สึก และความคิดได้อย่างอิสระภายใต้หัวข้อที่กำหนดให้ เป็นข้อสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมด้านการสังเคราะห์ได้เป็นอย่างดี แต่มีข้อเสียคือการให้คะแนนทำได้ยาก

2.2 แบบจำกัดคำตอบ (Fix-response Type) เป็นข้อสอบที่มีคำตอบถูกภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้อย่างจำกัด ข้อสอบแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ

2.2.1 แบบถูกผิด (True-false) เป็นการกำหนดความมาให้ และให้เลือกตอบว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เป็นต้น

2.2.2 แบบเติมคำ (Completion) เป็นการให้ผู้ตอบค้นหาคำตอบเอง แต่จำกัดให้ตอบเพียงสั้นๆ

2.2.3 แบบจับคู่ (Matching) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ทางด้านซ้ายซึ่งเป็นกลุ่มตัวขึ้น (Premises) และทางด้านขวาซึ่งเป็นกลุ่มตัวเลือก (Responses) ที่เป็นคำ กลุ่มคำ เลข สัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องนำมาจับคู่กัน

2.2.4 แบบเลือกตอบ (Multiple choice) ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นปัญหาและส่วนที่เป็นคำตอบ ปัญหาอาจอยู่ในรูปของคำถามหรือประโยคบอกเล่าที่ไม่สมบูรณ์ เรียกว่า Stem ส่วนคำตอบจะอยู่ในรูปของ คำ กลุ่มคำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ เรียกว่า Alternatives ผู้ตอบจะเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเรียกว่า (Answer) ส่วนตัวเลือกอื่นๆ เรียกว่าตัวลวง (Distracters)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิต เป็นแบบถูกผิด (True-false) ซึ่งมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยและสะดวกต่อการนำไปวิเคราะห์ผลต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

McCombs and Becker (1979) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารไว้ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) คือ บุคคลจะแสวงหาความรู้ เพื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเรื่องทั่วไป
2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจอยากรู้ เช่น เปิดดูโทรทัศน์เฉพาะเรื่องหรือรายการที่ตนเองสนใจ หรือมีผู้แนะนำ
3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

Assael (1985) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับไว้ว่า เป็นการที่ประสาทสัมผัสของผู้บริโภคจะถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้า ซึ่งผู้บริโภคจะเป็นผู้เลือกเองว่าสิ่งเร้าใดตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ผู้บริโภคจะหลีกเลี่ยงการเปิดรับสิ่งเร้าที่ไม่ต้องการไม่สนใจและเห็นว่าไม่สำคัญ และหากผู้บริโภคเลือกก็จะเกิดกระบวนการเปิดรับ ทั้งนี้กระบวนการเปิดรับจะมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการรับสารด้วย โดยที่ความสนใจ (Interest) และความเกี่ยวข้อง (Involvement) ของผู้บริโภคกับสิ่งเร้านั้นจะสะท้อนออกมาในระดับของความตั้งใจ (Attention) ที่ผู้บริโภคให้กับสิ่งเร้า

พฤติกรรม的开รับข่าวสารของบุคคลนั้น ผู้รับสารแต่ละคนมีพฤติกรรม的开รับข่าวสารแตกต่างกัน Merrill and Lowenstein (1971) กล่าวว่าปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลได้มีการใช้สื่อมีดังนี้

1. ความเหงาเป็นเหตุผลทางจิตวิทยาโดยตรงที่ว่า ปกติคนเราชอบไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพังเนื่องจากเกิดความรู้สึกสับสน วิตกกังวล หวาดกลัว และการเมินเฉยจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์กับผู้อื่นเท่าที่จะอำนวยให้ เมื่อบุคคลต้องอยู่ตามลำพังไม่สามารถที่จะติดต่อสร้างสรรค์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมได้ สิ่งที่ดีที่สุดคือ การอยู่กับสื่อต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร และแท้จริงคนบางคนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าอยู่กับสื่อบุคคลเพราะสื่อมวลชนไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือทางสังคมให้แก่ตนเอง

2. ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้น สื่อมวลชนจึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าวสาร ปกติมนุษย์จะอยากรู้อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด ไปจนถึงอยู่ห่างตัวเองมากที่สุด และไม่ว่าสิ่งที่สนองความอยากรู้อยากเห็นนั้นจะเกิดจากวัตถุ สิ่งของ ความคิด หรือการกระทำของเพื่อนบ้านหรือเพื่อนร่วมโลก ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ นอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้นจะมีผลกระทบต่อตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อมนั้น แต่เป็นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่างๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น รวมทั้งผลกระทบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่นด้วย

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นผู้เห็นแก่ตัว ในฐานะที่เป็นผู้รับสาร จึงต้องแสวงหาและใช้ข่าวสารบางอย่างเพื่อประโยชน์ของตนเอง เพื่อช่วยทำให้ความคิดของตนเอง บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเสริมสร้างบารมี เพื่อให้ได้รับความสะดวกสบาย หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ข่าวสารเหล่านี้ไม่ว่าจะให้คุณในทางปฏิบัติจริง โลงจิตใจ หรือทางความคิด ก็สามารถที่จะหาได้จากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากประโยชน์ใช้สอยแล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้รับสารมักจะแสวงหาข่าวสารที่สนับสนุนมโนความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อน (Preconceptions) แล้ว รวมทั้งอคติของตนเองอย่างไม่รู้ตัวเสมอ เมื่อเป็นดังนี้ ผู้รับสารจึงแสวงหาข่าวสารที่สอดคล้องกับท่าทีทางจิตใจที่มีอยู่ก่อนแล้ว (Predispositions) ข่าวสารที่แสวงจึงจะไม่เป็นข่าวสารที่ขัดแย้งกับความเชื่อของตน นอกจากนั้นประสบการณ์และปรัชญาแห่งชีวิตก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะกำหนดว่าจะเลือกสื่อและข่าวสารอย่างไร

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชนทั่วไป นอกจากองค์ประกอบเกี่ยวกับ อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะ ความคาดหวัง ความกลัว เป็นต้น จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อแล้ว สื่อมวลชนแต่ละอย่างก็จะมีลักษณะเฉพาะตัว ที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหาและได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะตัวของสื่อแต่ละอย่าง จึงมีส่วนที่ทำให้ผู้รับข่าวสารมีจำนวนและองค์ประกอบแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะผู้รับข่าวสารแต่ละคนย่อมหันหน้าเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ เช่น หนังสือพิมพ์ มีลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือให้ข่าวสารละเอียดกว่า ราคากุ และสามารถนำติดตัวได้สะดวก เป็นสิ่งที่แสดงสถานภาพทางสังคม และเป็นการสัมผัสกับสังคมภายนอก ส่วนสื่อวิทยุและโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น เป็นสื่อที่สามารถปลดปล่อยอารมณ์ได้ดีที่สุด ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจที่ได้แข่งขันและสามารถเอาชนะผู้อื่นได้ สามารถชดเชยความรู้สึกที่ตนเองไม่มี เป็นต้น

ข่าวสารเป็นสิ่งที่มีจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข่าวสารจะทำให้มนุษย์มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ท้นต่อเหตุการณ์ นอกจากนั้น ข่าวสารยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์ใช้ประกอบการตัดสินใจ โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งความต้องการข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้น ข่าวสารมีที่มาจากหลายแหล่งด้วยกัน ขึ้นอยู่กับว่ามนุษย์เลือกที่จะรับข่าวสารเรื่องนั้นๆ จากแหล่งใด มนุษย์นั้นจะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาสู่ตนทั้งหมด แต่จะเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ เอง และจะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่คิดว่ามีประโยชน์ โดยขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ของตนเอง ซึ่งกาญจนา แก้วเทพ (2543) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านความต้องการข่าวสารของบุคคล ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารขึ้น แต่เนื่องจากบุคคลทุกคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ทำให้เกิดความต้องการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน ซึ่งหลักในการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลหรือผู้รับสารนั้น ถือเป็นตัวแปรแทรกกลางในแบบจำลอง Stimulus-Response Theory ซึ่งทำให้อิทธิพลของสื่อไม่เป็นไปอย่างโดยตรง

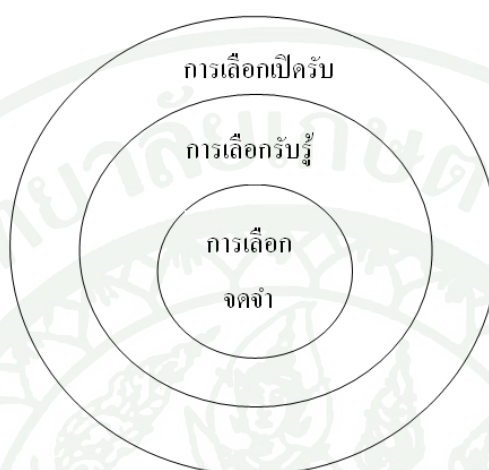
กระบวนการการเลือกรับรู้ (Selective Perception)

Klapper (1960) กล่าวว่ากระบวนการการเลือกรับรู้ (Selective Perception) ประกอบด้วย

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตน และหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน แม้ว่าการเลือกเปิดรับสารจะเอนเอียงไปตามลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องที่บุคคลรู้สึกตัวหรืออยู่ในระดับจิตสำนึก นอกจากนี้การเปิดรับนี้อาจเป็นได้ในระดับจิตไร้สำนึกด้วยเช่นกัน

2. การเลือกรับรู้ (Selective Perception) การเลือกรับรู้หมายถึง แนวโน้มของคนเราที่จะเปิดรับและตีความ เพื่อให้การสื่อสารนั้นเป็นไปตามความคิดเห็นและความสนใจของตน โดยการบิดเบือนสารให้มีทิศทางเป็นที่พึงพอใจของตน ด้วยเหตุนี้ คนๆ หนึ่งจึงอาจได้ยินผู้พูดพูดในสิ่งหนึ่ง ขณะที่อีกคนหนึ่งได้ยินผู้พูดคนเดียวกันนั้นพูดในสิ่งที่แตกต่างกัน ในแง่ทฤษฎีแล้วผู้ฟังหลายคนอาจได้ยินสารอย่างเดียวกันที่แตกต่างกันออกไป

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) การเลือกรับรู้มีความเกี่ยวข้องกับการเลือกจดจำอย่างเห็นได้ชัด ในความเป็นจริงแล้วเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างสองกระบวนการนี้มักยุ่งยากในบางสถานการณ์ กล่าวคือความพร้อมที่จะจดจำสารมักเกิดขึ้นแก่คนที่สนใจและพร้อมจะเข้าใจ และพร้อมที่จะลืมสารเมื่อไม่สนใจที่จะรับรู้และไม่พร้อมที่จะเข้าใจ

ภาพที่ 1 แสดงการเลือกรับข่าวสารตามกระบวนการเลือกรับสาร
ที่มา: Klapper (1960: 19-25)

จากหลักการเลือกเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารทั้ง 3 หลักที่กล่าวมา ทำให้ผู้รับสารต้องแสวงหาข่าวสาร (Information acquisition) ที่ตรงตามความต้องการและความสามารถในการเปิดรับข่าวสารเป็นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารนั้นมีมากมายและหลายช่องทาง ทำให้ผู้รับสารต้องเลือกที่จะเปิดรับข่าวสารที่สะดวก ตรงต่อความต้องการ และเป็นข้อมูลที่ต้องการที่สุดจากประเด็นนี้ได้มีข้อสรุปหลายประการเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสาร ดังนี้

Atkin (1973) กล่าวว่า ข่าวสารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันให้เป็นไปอย่างราบรื่น ดังนั้นในกรณีที่บุคคลต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนหรือต้องเปลี่ยนสถานะแวดล้อม เช่น ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ หรือเวลาต้องโยกย้ายที่อยู่หรือที่ทำงาน ในกรณีดังกล่าวนี้ ผู้รับสารจะมีความต้องการที่จะแสวงหาข่าวสารมากกว่าปกติ ทั้งนี้เนื่องจากศักยภาพของข่าวสารที่จะช่วยลดความไม่แน่นอนและช่วยให้ผู้ใช้สารสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ ทำให้สรุปได้ว่า สำหรับบุคคลที่มีการเปิดรับข่าวสารอย่างกว้างขวาง และมีทักษะที่ดีในการแสวงหาข้อมูล ก็จะมีความรู้และเท่าทันสถานะแวดล้อมมากขึ้น

Schramm (1973) ได้กล่าวสรุปถึงกลยุทธ์ในการแสวงหาข่าวสารเป็นหลักไว้ว่า ผู้ใช้สื่อจะใช้วิธีการที่ต้องใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Effort required) แต่ทว่าสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ตั้งใจ (Expectation of reward) อย่างไรก็ตามการที่คนแต่ละคนจะต้องใช้ความพยายามมากหรือน้อยแค่ไหนนั้น ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการแสวงหาข่าวสารของเขามากด้วยเช่นกัน จากพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่กล่าวมานั้น มีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ไปของบุคคล เนื่องจากบุคคลเลือกที่จะเปิดรับข่าวสารในเรื่องที่แตกต่างกัน และเลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่อที่หลากหลาย ทำให้เกิดความรู้ ความคิดเห็น และทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของบุคคล แต่ยังมีปัจจัยที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งที่มีผลทำให้พฤติกรรมของบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน คือข้อมูลพื้นฐานทางประชากรของบุคคลนั้นๆ นั่นเอง ได้แก่ ประสบการณ์ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารต่างกัน การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง ภูมิหลังที่ต่างกันทำให้มีความสนใจแตกต่างกัน การศึกษาและสภาพแวดล้อมทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมการเลือกสื่อและเนื้อหาข่าวสาร ความสามารถในการรับสารซึ่งเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่เป็นตัวทำให้ระดับการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน บุคลิกภาพมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติการโน้มน้าวใจตลอดจนระดับของผู้รับสาร สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสารทำให้ผู้รับสารเข้าใจหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของข่าวสารก็ได้ และทัศนคติเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและสนองต่อสิ่งเร้าหรือข่าวสารที่ได้พบ

De Fleur (1970) ได้กล่าวถึงตัวแปรแทรกที่มีอิทธิพลในกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยเน้นให้เห็นว่าข่าวสารมิได้ไหลผ่านจากสื่อถึงผู้รับสารและเกิดผลโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับผู้รับสารแต่ละคน เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่ส่งผลให้การส่งสารไม่เป็นไปตามเจตคติของผู้ส่งสาร โดยมีทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ซึ่งให้ผู้ส่งสารได้ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้รับสารที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันหลายประการ เช่น บุคลิกภาพ ทัศนคติ สติปัญญา ความเชื่อ และความสนใจ เป็นต้น และความแตกต่างนี้ยังขึ้นอยู่กับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นสารจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับธรรมชาติของผู้รับสาร โดยแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีนี้คือ บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพทางจิตวิทยา ความแตกต่างดังกล่าวนี้เป็นเพราะบุคคลมีการเรียนรู้จากสังคมแตกต่างกัน บุคคลที่

อยู่ต่างสภาพแวดล้อมกันจะได้รับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน และการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

2. ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่าบุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ เพศ ภูมิฐานะ เป็นต้น จะมีพฤติกรรมสื่อสารคล้ายคลึงกันด้วย เช่น การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน ถึงแม้ว่าในสังคมสมัยใหม่ผู้รับสารจะมีคุณลักษณะหลากหลายแตกต่างกันไปมากมาย แต่ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้รับสารที่มีลักษณะทางสังคมที่คล้ายคลึงกันจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน ด้วยเหตุนี้ลักษณะกลุ่มทางสังคมจึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการสื่อสารของบุคคล

3. ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relation Theory) เป็นความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคม ในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว และวงศาคณาญาติจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดน้อยกว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมักถูกรับรู้หรือถูกตีความโดยอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เรียกว่า อิทธิพลของบุคคล (Personal Influence)

4. ทฤษฎีบรรทัดฐานทางสังคม (The Cultural Norms Theory) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลอาจขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานและสภาพแวดล้อมทางสังคม ถ้าสื่อมีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคม สื่อมวลชนอาจเพียงย้ำบรรทัดฐานเดิมและสร้างบรรทัดฐานใหม่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนทำหน้าที่ทางอ้อม ได้แก่ ส่งเสริมสนับสนุนหรือย้ำบรรทัดฐานทางสังคมให้ดำรงอยู่ต่อไป สามารถสร้างความรับผิดชอบร่วมกันให้เกิดขึ้นในสังคม และสามารถเปลี่ยนแปลงแบบอย่างการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของบุคคล โดยช่วยให้เกิดพฤติกรรมใหม่แต่ต้องใช้ระยะเวลานาน

การวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)

พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2541) กล่าวว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิผลนั้น ผู้ส่งสารจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้รับสารเพื่อทราบถึงองค์ประกอบของผู้รับสารที่มีผลต่อการรับรู้และตีความสารที่ได้รับ เนื่องจากความหมายของสารมิได้อยู่ที่ตัวสารเองแต่อยู่ที่การตีความของผู้รับสาร ทั้งนี้การวิเคราะห์ผู้รับสารอาจทำได้ตั้งแต่ก่อนการสื่อสาร ระหว่างการสื่อสาร และหลังการสื่อสาร ซึ่งสามารถจำแนกการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะได้ดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพหรือประชากรศาสตร์และสังคม ได้แก่ เพศ วัย รูปร่าง หน้าตา ระดับการศึกษา สาขาที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ ภูมิหลังทางครอบครัว อาชีพ รายได้ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม บทบาทและสถานภาพทางสังคม ตำแหน่ง และชมรมหรือสโมสรที่เป็นสมาชิกอยู่
2. ลักษณะทางจิตวิทยา ได้แก่ ทักษะคิด ความเชื่อ ค่านิยม แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจ ความต้องการหรือความคาดหวัง ความสนใจ อารมณ์หรือความรู้สึก สมาธิ อคติหรือความโน้มเอียง และความเข้าใจ
3. ลักษณะบุคลิกนิสัย ได้แก่ เปิดตัวหรือปิดตัว ใจกว้างหรือใจแคบ รักความก้าวหน้าหรือเฉื่อยชา พุดเก่งหรือพุดน้อย เผด็จการหรือประชาธิปไตย และมีหรือไม่มีเชื่อมั่นในตนเอง
4. ประเภทของผู้รับสาร ได้แก่ สมัครงใจหรือสนใจที่จะสื่อสารด้วย ถูกเกณฑ์หรือมอบหมายให้มาฟังหรือสื่อสารด้วย และสัจจรูปไปมาสนใจเพียงชั่วคราว

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร พบว่ามี 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ย่อมจะมองหรือยอมรับประเด็นในการสื่อสารแตกต่างกันไปและปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย ภูมิหลังของประชากร (Demographics)

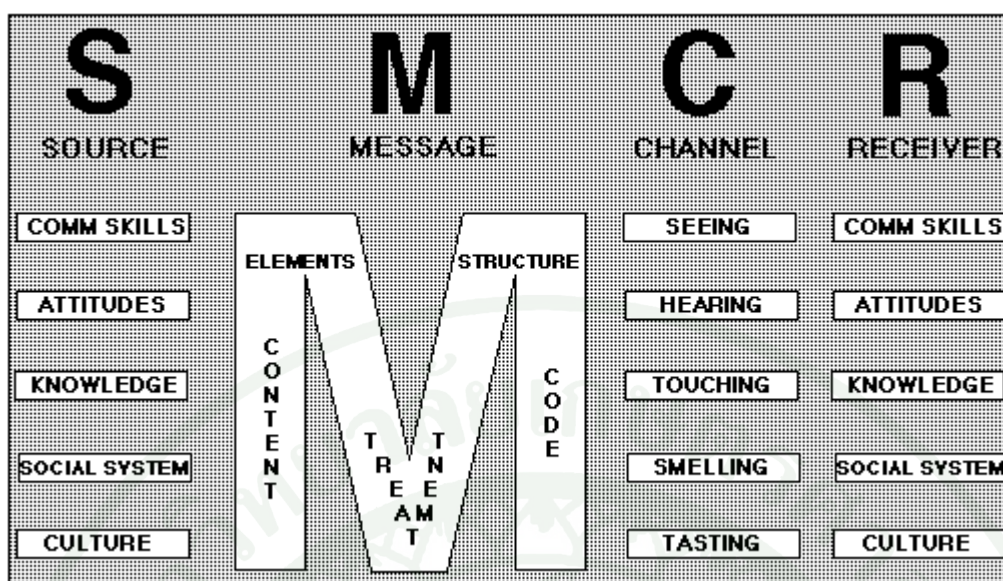
ภูมิหลังทางจิตวิทยา (Psychographics) หรือแบบแผนการดำเนินชีวิต และภูมิหลังในการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ผู้รับสารแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป ประมะ สตะเวทิน (2540) ได้กล่าวถึงลักษณะทางประชากร (Demographics Characteristics) ว่า อายุทำให้คนมีความแตกต่างกันเรื่องความคิดและระดับ เพศมีความแตกต่างกันในเรื่องค่านิยมและทัศนคติ การศึกษาหรือความรู้ ในระดับที่ต่างกันย่อมจะมีความรู้สึนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่ต่างกัน ศาสนาที่นับถือ ต่างกันจะมีความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและระดับที่แตกต่างกัน และสถานะภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังครอบครัวต่างกัน จะมีวัฒนธรรม ประสพการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกรับข่าวสาร ได้แก่ ความต้องการ ทัศนคติ ค่านิยม เป้าหมาย ความสามารถ การใช้ประโยชน์ ลีลาในการสื่อสาร สภาวะ ประสพการณ์ และนิสัย จึงสรุปได้ว่าการที่คนเราเลือกรับข่าวสาร รับรู้ ตีความ และเลือกจดจำนั้น เพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของตนเองเป็นหลัก และสิ่งสำคัญที่กำหนดตัวบุคลิกภาพของบุคคลคือ สภาพเงื่อนไข (Condition) ที่แต่ละบุคคลได้รับจากสังคมหรือสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าข่าวสารต่างๆ ในสังคมเปรียบเหมือนสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้รับสารแต่ละคนมีการตอบสนองต่างกัน รวมทั้งสร้างลักษณะความแตกต่างของบุคคลด้วย และการเลือกใช้สื่อควรคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ข่าวสารสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีเต็มที่

แนวคิดและแบบจำลองเกี่ยวกับการสื่อสาร

ประมะ สตะเวทิน (2540) ได้ให้คำนิยามของการสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการของการถ่ายทอดข่าวสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร ไปยังอีกบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร โดยผ่านสื่อ ดังนั้นองค์ประกอบของการสื่อสารจึงประกอบไปด้วย ผู้ส่งสาร (Source) ข่าวสาร (Message) ช่องทาง (Channel) ผู้รับสาร (Receiver) ผลที่เกิดจากการสื่อสาร (Effect) และการสะท้อนกลับหรือปฏิกิริยาตอบสนอง (Feedback)

Berlo (1960) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารประกอบด้วย 4 ส่วน คือ แหล่งสาร (Source) สาร (Message) ช่องทางสาร (Channel) ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งนิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า SMCR ซึ่งกระบวนการสื่อสารมีลักษณะเป็นเส้นตรง คือ จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารทางเดียว แต่ในความเป็นจริงกระบวนการของการสื่อสารนอกจากจะมีผล (Effect) ของการสื่อสารแล้ว การสื่อสารยังมีผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสื่อสารของผู้รับสารด้วย (Feedback)

ภาพที่ 2 แบบจำลองการสื่อสารของ Berlo

ที่มา: Berlo (1960)

สมควร กวียะ (2546) ได้ให้แนวคิดเพิ่มเติมว่าองค์ประกอบของการสื่อสารมีดังนี้

1. แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source) หมายถึง แหล่งกำเนิดของสาร หรือผู้ที่เลือกสรรข่าวสาร เกี่ยวกับความคิดหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วส่งต่อไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารนี้อาจเป็นบุคคลธรรมดาเพียงคนเดียว หรือคณะบุคคลหลายคนทำงานด้วยกัน เช่น กลุ่มนักข่าว โจรทักส์ หรือ อาจเป็นสถาบันและองค์การก็ได้ เช่น สำนักงานหนังสือพิมพ์ สถานีวิทยุ โรงภาพยนตร์ เป็นต้น การสื่อสารจะบรรลุผลดีถ้าหากว่าผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีทักษะ ทักษะคติ และความรู้ ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน และอยู่ในระบบสังคมและวัฒนธรรมเดียวกัน

2. สาร (Message) หมายถึง สิ่งเร้าหรือสาระเรื่องราวที่ส่งออกไปจากผู้ส่งสารถึงผู้รับสาร สาร อาจเป็นความคิดหรือเรื่องราวที่ส่งผ่านไปตามสื่อ สารถือว่าเป็นผลผลิตของผู้ส่งสารในรูปแบบที่สามารถส่งไปตามสื่อได้ เช่น ในการพูดคำพูดนั้นถือว่าเป็นสาร ในการเขียนตัวหนังสือเป็นสาร ในการวาดรูปภาพที่วาดนั้นคือสาร หรือการเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์ข่าวและคำอธิบายข่าวถือว่าเป็นสาร ถ้าวิเคราะห์องค์ประกอบของสารโดยทั่วไปจะพบว่ามีสามประเด็น คือ สัญลักษณ์ของข่าวสาร เนื้อหาข่าวสาร การเลือกและจัดลำดับข่าวสาร องค์ประกอบทั้งหมดนี้สามารถวิเคราะห์ออกไปอีกเป็นลักษณะของปัจจัยย่อยและโครงสร้าง เช่น ภาษา ซึ่งมีปัจจัยย่อยเป็นศัพท์ต่างๆ และมีโครงสร้างในการรวมศัพท์เหล่านี้เป็นวลีหรือประโยคอย่างมีความหมาย

3. สื่อ (Channel or Media) ซึ่งในกระบวนการสื่อสาร คำว่า “สื่อ” ใช้กันในความหมายต่างๆ มากมาย ถ้าพิจารณาจากการใช้สื่อในการสื่อสารทั่วไป สื่อมีความหมายดังนี้

3.1 วิธีการลงรหัสและถอดรหัสข่าวสาร (Modes of Encoding and Decoding Message)

3.2 พาหนะที่นำข่าวสาร (Message Vehicle)

3.3 ตัวที่นำพาหนะนั้นไป (Vehicle Carriers)

4. ผู้รับสาร (Receivers) ประสิทธิภาพของผู้รับสารขึ้นอยู่กับทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะคิด ความรู้ และประสบการณ์ของผู้รับสารเป็นสำคัญ

ประเภทของสื่อ

สื่อ (Media) หรือช่องทางการรับรู้ข่าวสาร (Channel) เป็นวิถีทางที่จะนำข่าวสารไปสู่ผู้รับ เนื่องจากสื่อที่มนุษย์ใช้ในการนำพาข่าวสารทั่วไบนั้นมีหลายประเภท ดังนั้นจึงสามารถแบ่งประเภทของสื่อโดยใช้เกณฑ์แบ่งได้หลายลักษณะ เช่น ตามลักษณะของสื่อ ตามธรรมชาติของสื่อ และวิธีการเข้ารหัส ตามประสาทการรับรู้ ตามจำนวนและการเข้าถึงผู้รับสาร และการแบ่งตามการพัฒนาของสื่อหรือยุคสมัย (สุรัตน์ อริสกุล, 2549) หรืออาจทำการแบ่งประเภทจากจำนวนผู้ทำการสื่อสาร การใช้ภาษา การเห็นหน้า ความแตกต่างของผู้ส่งสารและรับสาร และลักษณะของเนื้อหาวิชา (ปรมะ สตะเวทิน, 2540)

ในการสื่อสารเพื่อการพัฒนา มีวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารได้รับรู้ข่าวสารอย่างทั่วถึง เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติไปในทางที่ดี การวิจัยนี้จึงแบ่งประเภทของสื่อตามจำนวนและการเข้าถึงผู้รับสารดังนี้

สื่อบุคคล (Personal Media)

ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ (2533) กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างบุคคล หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร และเกิดปฏิกิริยาตอบสนองโดยปกติแล้วจะเป็นการสื่อสารโดยการพูดที่ผู้พูดและผู้ฟังปรากฏตัวต่อหน้ากัน สารที่

สื่อกันนั้นประกอบด้วยวัจนสารและอวัจนสาร อีกทั้งเป็นการสื่อสารแบบสองทาง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้จำนวนผู้ร่วมในการสื่อสารมีจำนวนน้อย อาจจะมีจำนวน 2 คน 3 คน หรือ 6 คน จำนวนสูงสุดจะเป็นเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าการสื่อสารนั้นยังคงอยู่ในหลักเกณฑ์ 3 ประการ ได้แก่

1. ทุกคนที่ร่วมในการสื่อสารจะต้องอยู่ใกล้ชิดกัน
2. ทุกคนที่ร่วมในการสื่อสารมีบทบาทเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับสาร
3. โครงสร้างของการสื่อสารมีความยืดหยุ่นสูงทั้งในรูปแบบและเนื้อหา

Katz and Lazarsfeld (1960) เห็นว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด ดังนั้นสื่อบุคคลจึงมีความสำคัญมากกว่าสื่อมวลชนในชั้นจิตใจ ส่วนสื่อมวลชนจะมีความสำคัญกว่าในชั้นของการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และอาจมีผลบ้างในการสร้างทัศนคติในเรื่องที่บุคคลยังไม่เคยรับรู้มาก่อน

การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง การสื่อสารระหว่างบุคคลอาจเกิดขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องเป็นการสื่อสารที่อยู่ต่อหน้ากัน อาจเกิดขึ้นทั้งแบบจงใจและไม่จงใจ และไม่จำเป็นต้องอาศัยคำในการสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลมักถูกกระทบโดยองค์ประกอบแวดล้อม ดังนั้นสรุปได้ว่า สื่อบุคคล คือ ตัวบุคคลที่นำพาข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล 2 คน หรือ มากกว่า 2 คนขึ้นไป สำหรับสื่อบุคคลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน

สื่อมวลชน (Mass media)

ปรเม สตะเวทิน (2540) ให้ความหมายสื่อมวลชนไว้ว่า หมายถึง องค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการสื่อสารมวลชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ สิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวารสาร วิทยูกระจายเสียง โทรทัศน์ และภาพยนตร์

Rogers and Shoemaker (1971) ให้ความหมายของสื่อมวลชน หมายถึง สื่อที่สามารถที่จะเข้าถึงกลุ่มผู้รับที่มีจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ แพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนาได้ กล่าวได้ว่าสื่อมวลชนมีความสำคัญในการเพิ่มพูนความรู้และแพร่กระจายข่าวสาร ก่อให้เกิดความตระหนัก รับรู้ รวมทั้งสามารถเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้ โดยได้จำแนกคุณสมบัติที่ดี 3 ประการของสื่อมวลชน ดังนี้

1. สามารถเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ประชาชนจำนวนมากได้ในเวลาที่รวดเร็ว
2. สามารถให้ความรู้และข่าวสารแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี
3. สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนาได้

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และ ภัทวาลี นิติเกษตรสุนทร (2544) ได้กล่าวว่า การสื่อสารโดยเฉพาะการสื่อสารมวลชนนั้นมีบทบาทอย่างมากในสังคม ซึ่งสามารถอธิบายบทบาทของสื่อมวลชนได้ดังนี้

1. สื่อมวลชนทำหน้าที่ให้ข่าวสารแก่สมาชิกในสังคม เพื่อให้สมาชิกได้รับรู้ข่าวสารในวงกว้าง เช่น เหตุการณ์ ความเคลื่อนไหว และสภาพการณ์ต่างๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมโลก
2. สื่อมวลชนทำหน้าที่ให้ความรู้แก่สมาชิกในสังคม เนื่องจากสังคมที่ทันสมัยจำเป็นต้องมีการพัฒนาและเสริมสร้างความรู้ใหม่ๆ แก่สมาชิกอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่สมาชิกจะได้นำความรู้เหล่านั้นไปเพิ่มพูนทักษะ และเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป ความรู้ที่สื่อมวลชนให้นั้นได้ครอบคลุมไปถึงความรู้ในทุกด้าน โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษา การเกษตร การอนามัย การพัฒนาชุมชน การอุตสาหกรรม เป็นต้น
3. สื่อมวลชนทำหน้าที่ให้ความบันเทิง นอกจากสื่อมวลชนจะเสนอความบันเทิงที่ก่อให้เกิดรอยยิ้มแก่สมาชิกในสังคมแล้ว ความบันเทิงที่สื่อมวลชนมอบให้ก็ยังช่วยลดความตึงเครียดทางสังคมอีกด้วย
4. สื่อมวลชนทำหน้าที่โน้มน้าวใจ กล่าวคือ สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดชนิดหนึ่ง ที่สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมของสมาชิกในสังคม เพื่อโน้มน้าวให้ทำในสิ่งที่เป็น

ประโยชน์ร่วมกันต่อส่วนรวมได้ เช่น การรณรงค์เพื่อเปลี่ยนทัศนคติให้สมาชิกหันมานิยมใช้ของไทย เป็นต้น

สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชน ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อชีวิตและสังคม ดังนั้นเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่สังคมส่วนรวม จึงควรมีการวิเคราะห์หน้าที่ของการสื่อสารให้ละเอียดรอบคอบด้วยวิจารณญาณ และจริยธรรมอันพึงมีของสื่อมวลชน สำหรับสื่อมวลชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร และอินเทอร์เน็ต

สื่อเฉพาะกิจ (Specialized Media)

กาญจนา แก้วเทพ (2543) กล่าวว่า สื่อเฉพาะกิจ (Specialized Media) หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาเฉพาะเจาะจง และมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม สื่อเฉพาะกิจประกอบด้วย

1. สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media) ได้แก่ ใบปลิว แผ่นพับ หนังสือเผยแพร่เล่มเล็ก เอกสารแนะนำประกอบ แผ่นโฆษณา จดหมายข่าว ภาพพลิก จุลสาร วารสาร เป็นต้น
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) คือ สื่อเฉพาะกิจที่ผลิตออกมาในรูปแสงและเสียง เช่น เทปบันทึกเสียง วิทยุทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ หอกระจายข่าว เป็นต้น
3. สื่อกิจกรรม ได้แก่ การจัดแสดงนิทรรศการ การจัดประกวด การจัดขบวนแห่ การจัดรถเคลื่อนที่ การจัดสนทนากลุ่ม เป็นต้น

สื่อเฉพาะกิจนี้มีอยู่มากมายหลายรูปแบบ โดยสื่อเฉพาะกิจมีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เป็นสื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อเป้าหมายเฉพาะ เช่น การรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอดส์ ให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้ง เป็นต้น
2. เป็นสื่อที่มุ่งใช้กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น กลุ่มชาวนาที่ถูกศัตรูข้าวรบกวน กลุ่มแม่ที่ต้องการให้พาถูกไปฉีดวัคซีน เป็นต้น

3. มีลักษณะความเป็นท้องถิ่น (Localized) หรือเฉพาะกลุ่มมากกว่าสื่อมวลชน

4. ใช้เทคโนโลยีง่ายๆ ในการผลิต และมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการผลิตในระบบของสื่อมวลชน

สื่อเฉพาะกิจบางครั้งอาจเน้นไปที่สื่อกิจกรรม ซึ่งมีทั้งกิจกรรมที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สื่อกิจกรรมเป็นสื่อที่มีความหลากหลายและยืดหยุ่นสูง เพราะเป็นสื่อที่ประกอบด้วยกิจกรรมและกระบวนการต่างๆ ที่มุ่งเน้นสู่จุดประสงค์ที่หลากหลายแตกต่างกันไป โดยสื่อกิจกรรมสามารถแบ่งออกเป็นแนวทางใหญ่ๆ ได้ 2 รูปแบบคือ สื่อกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มหรือการทำงานเป็นกลุ่ม (Group Methods) เช่น การศึกษาดูงาน การบรรยายสัมมนา ร่วมกัน การจัดประชุมต่างๆ เป็นต้น และสื่อกิจกรรมที่เน้นเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายย่อย (Individual Methods) เช่น การสาธิต เป็นต้น (สิน พันธุ์พินิจ, 2544)

สื่อกิจกรรมจัดว่ามีความสำคัญต่อการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล เพราะเป็นสื่อเฉพาะกิจที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งสื่อกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิทรรศการ และสัมมนาทางวิชาการ

การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรมประชาสัมพันธ์เป็นหน่วยงานของภาครัฐที่รับผิดชอบในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 นั้น ได้มีการเตรียมความพร้อมทั้งด้านองค์กร ด้านบุคลากร รวมทั้งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และงบประมาณ เพื่อแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ การปรับวิสัยทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน และการจัดตั้งส่วนอาเซียน สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์ เพื่อรองรับภารกิจและบทบาทของกรมประชาสัมพันธ์ ในการประชาสัมพันธ์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และสามารถบูรณาการงานส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน งานด้านแผนการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน และงานด้านกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียน ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย กรมประชาสัมพันธ์ได้วางแผนอัตรากำลังและจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับภารกิจประชาคมอาเซียน และจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบเรื่องอาเซียนโดยตรง

โดยมีการดำเนินการดังนี้คือ ติดตามและประสานข้อมูลความคืบหน้าของการสร้างประชาคมอาเซียนทั้งสามเสาหลัก โดยเฉพาะการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี 2558 หรือและกำหนดแนวนโยบายการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และให้สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นสำคัญคือเรื่องผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Flagship) ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้ประชาชนทุกวัยและทุกระดับประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผ่านสื่อทุกช่องทาง ทั้งผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และสื่อกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์อาเซียน การจัดฝึกอบรมให้ความรู้บุคลากรกรมประชาสัมพันธ์และสื่อมวลชน และการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน ประกอบด้วยโครงการพัฒนาสถานีโทรทัศน์อาเซียน โครงการส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้ลึกของความเป็นประชาคม และโครงการเตรียมความพร้อมของประชาชนในการเป็นพลเมืองประชาคมอาเซียน (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน, 2556)

ความเป็นมาของประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยประเทศสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย โดยรัฐมนตรีต่างประเทศของไทยในขณะนั้นคือ พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดการจัดตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้นและได้ร่วมลงนามในปฏิญญาอาเซียนหรือปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ โดยเนการาบรูไนดารุสซาลามได้เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพพม่าเข้ามาเป็นสมาชิกพร้อมกันเป็นลำดับที่ 8 และ 9 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชาเข้ามาเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552)

อาเซียนเป็นชื่อย่อเรียกย่อของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) ประกอบด้วยประเทศสมาชิกทั้งสิ้น 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพ

พม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งเป็นสมาชิกใหม่กลุ่มประเทศ CLMV มีคำขวัญอาเซียนคือ “หนึ่ง วิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” (One Vision, One Identity, One Community) โดยมี วัตถุประสงค์สำคัญเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคง ตลอดจนเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งนี้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญคือ การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ในปี พ.ศ. 2535 เพื่อให้การค้าในกลุ่มอาเซียนเป็นไปโดยเสรี ด้วยการลดอากรนำเข้าให้ต่ำที่สุดหรือเหลือศูนย์ ขจัดปัญหาและอุปสรรคทางการค้า ยกเลิกข้อจำกัดการนำเข้าที่เป็นมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี และมีการขยายเขตของความร่วมมือไปสู่ด้านการขนส่ง การสื่อสาร สาธารณูปโภค บริการ และทรัพย์สินทางปัญญา เขตการค้าเสรีอาเซียนดังกล่าวได้ส่งผลให้สินค้าในกลุ่มประเทศสมาชิก ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่กลุ่มสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และอุปโภคบริโภค ถูกลดภาษีลงเป็น 0 % ถึง 8,300 รายการ (อภิญา เลื่อนฉวี, 2553)

นอกจากนั้นอาเซียนยังมีความตกลงเขตการค้าเสรีในกรอบอาเซียน +3 (จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี) และสมาชิกเวทีการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit) หรืออาเซียน +6 (จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย) เพื่อเพิ่มพูนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ดีกับประเทศคู่ค้าสำคัญและแหล่งที่มาของการลงทุน ซึ่งจะนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสร้างตลาดขนาดใหญ่ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2555)

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ผู้นำอาเซียนได้รับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 เพื่อกำหนดเป้าหมายว่า ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หันส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก และชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร ในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 7-8 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ที่บาหลี ผู้นำอาเซียนได้ตอบสนองต่อการบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนเพิ่มเติม โดยได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II) เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2563 หลังจากนั้นในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เร็วขึ้น เป็นปี พ.ศ. 2558 โดยประชาคมอาเซียน จะประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552)

1. **ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community: APSC)** อาเซียนมุ่งที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของหลักการประชาธิปไตย พัฒนาระบบการปกครองที่ดี ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐาน ให้การเคารพในสิทธิและอธิปไตยของประเทศสมาชิก เพื่อร่วมสร้างอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมที่มีกฎกติกา ผูกพันเป็นหนึ่งเดียวด้วยค่านิยมและปทัสถานร่วมกัน ผู้นำอาเซียนจึงได้ตกลงร่วมกันที่จะจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในโลกที่มีความยุติธรรม เป็นประชาธิปไตยและมีสันติภาพ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน จึงเป็นความร่วมมือเพื่อสร้างสังคมประชาธิปไตย สังคมที่มีความมั่นคง ปราศจากปัญหาขัดแย้งทางการเมืองในภูมิภาค และหากเกิดปัญหาขัดแย้งอาเซียนได้กำหนดให้ยึดแนวทางสันติในการคลี่คลายปัญหาระหว่างกัน ในฐานะที่อาเซียนตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกันระบอบการเมืองการปกครองของรัฐสมาชิกจึงต้องมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้างสังคมประชาธิปไตย เพื่อความมั่นคงร่วมกันในภูมิภาค องค์ประกอบอื่นๆ ทางการเมืองที่อาเซียนถือเป็นแนวทางร่วมกัน รวมถึงหลักการปกครองที่ดี การเคารพในสิทธิมนุษยชน อิสรภาพ เสรีภาพ และความเสมอภาคกันในทุกหมู่พลเมืองอาเซียน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ ประการแรก มีกฎกติกาเป็นพื้นฐานภายใต้ค่านิยมร่วมกัน ประการที่สอง มีความสงบสุขมีความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมอย่างรอบด้าน และประการที่สาม มีพลวัตรและมีปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอกอาเซียน

2. **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)** เพื่อให้ภูมิภาคอาเซียนมีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดยสร้างความร่วมมือที่ครอบคลุมถึง การพัฒนาและเสริมสร้างสมรรถนะทรัพยากรมนุษย์ ความตกลงด้านคุณสมบัติวิชาชีพ การหาเงื่อนไขทางการเงินและเศรษฐกิจมหภาคกันอย่างใกล้ชิด มาตรการทางการเงินด้านการค้า ความเชื่อมโยงด้านการสื่อสาร และโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นต้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะพลิกโฉมอาเซียน ให้กลายเป็นภูมิภาคที่มีการไหลเวียนของสินค้า บริการการลงทุน แรงงานฝีมือ และทุนอย่างเสรี ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์

3. **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)** อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยมีแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนซึ่งครอบคลุมความร่วมมือในหลายสาขา เช่น ความร่วมมือด้านการปราบปราม ยาเสพติด การพัฒนาชนบท การขจัดความยากจน สิ่งแวดล้อม การศึกษา วัฒนธรรม สตรี สาธารณสุข โรคเอดส์ และเยาวชน เป็นต้น เป็นกลไกสำคัญเพื่อการบรรลุอุดมการณ์และรองรับการเป็นประชาคมซึ่งเน้นใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร ด้านแก้ไขผลกระทบต่องานอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ ด้านส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง และด้านส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในระดับรากหญ้า การเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งการรับรู้ข่าวสารซึ่งเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ก้าวต่อไปของอาเซียนคือ การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2545 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 8 ได้ให้ความเห็นชอบให้อาเซียนกำหนดทิศทางการทำงานเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับสหภาพยุโรป (European Union: EU) และให้อาเซียนปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานภายในอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และในการประชุมสุดยอดอาเซียนต่อมาในปี พ.ศ.2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ออกแถลงการณ์ร่วม (Bali Concord II) เห็นชอบให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ.2563 ซึ่งต่อมาได้เร่งรัดให้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2558 โดยให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเปิดเสรีสินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา (Priority sectors) ได้แก่ การท่องเที่ยว การบิน ขนยนต์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเกษตร ประมง เทคโนโลยีสารสนเทศ และสุขภาพ หลังจากนั้นกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน กฎบัตรอาเซียนเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียน ซึ่งอาจเทียบได้กับรัฐธรรมนูญของประเทศ ซึ่งกำหนดบทบาทหน้าที่ให้อาเซียนมีฐานะเป็นองค์การระหว่างประเทศ (International Organization) และมีความเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย นอกจากนี้ ยังกำหนดกรอบโครงสร้างของอาเซียน บทบาทของสำนักเลขาธิการอาเซียน การรับสมาชิก และข้อกำหนดที่ใช้กับสมาชิก เป็นต้น กฎบัตรอาเซียนนี้ได้มีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 อาเซียนเป็นกลุ่มความร่วมมือระดับภูมิภาคกลุ่มแรกของโลกที่ถือกำเนิดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 ที่ผ่านมามีภาคแห่งนี้ได้เผชิญกับภัยคุกคามที่หลากหลาย ตั้งแต่ภัยคอมมิวนิสต์ สงครามอินโดจีน การแข่งขันกันระหว่างมหาอำนาจเพื่อเข้ามามี

อิทธิพลในภูมิภาคในยุคสงครามเย็น แต่ความร่วมมือในกรอบอาเซียนก็ยังคงดำเนินต่อไป ปราศจากการใช้อาวุธเพื่อทำสงครามมาเป็นเวลากว่า 40 ปี ส่งผลให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม เป้าหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนในการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น มาจากแนวคิดที่ว่า “อาเซียนจะรวมตัวกันเป็นตลาดหรือฐานการผลิตเดียวกัน” (Single market and production base) หมายความว่า จะต้องมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีเสมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน สามารถดำเนินกระบวนการผลิตในประเทศใดก็ได้ โดยใช้ทรัพยากรทั้งวัตถุดิบและแรงงานจากหลายประเทศเพื่อนามาใช้ในการผลิต ปราศจากอุปสรรคในด้านภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี ตลอดจนมีการสร้างมาตรฐานของสินค้าและกฎระเบียบต่างๆ ร่วมกัน การค้าด้านสินค้าและด้านบริการระหว่างกันจะทำได้โดยเสรีโดยไม่มีภาษีมากีดกัน การเคลื่อนย้ายแรงงานจะเป็นไปอย่างเสรี กล่าวคือ ผู้ที่มีใบประกาศนียบัตรรับรองฝีมือแรงงานของประเทศสมาชิกหนึ่ง สามารถเข้าไปทำงานในประเทศใดก็ได้ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน เช่นเดียวกับหลักการของสหภาพยุโรป ที่ประชากรของสหภาพยุโรปทั้ง 27 ประเทศ สามารถเข้าไปอยู่อาศัยและทำงานในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปประเทศใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมี Work permit และจะต้องได้รับการปฏิบัติในการจ้างงาน สวัสดิการสังคม และประโยชน์ด้านภาษีที่เท่าเทียมกันกับประชากรชาตินั้นๆ นอกจากนี้ ยังสามารถนำสมาชิกในครอบครัวเข้าไปพำนักร่วมด้วยได้ โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติของสมาชิกในครอบครัว และจะต้องได้รับการยอมรับคุณสมบัติทางวิชาชีพซึ่งกันและกัน รวมทั้งสามารถเดินทางเข้าออกอย่างเสรีในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปได้ทั้ง 27 ประเทศ ความจำเป็นที่อาเซียนต้องเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภายใน ก็เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอาเซียนเอง และเพื่อส่งเสริมให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางภายในภูมิภาคเอเชีย สามารถคานอำนาจกับประเทศอื่นๆ ภายในภูมิภาคเอเชียที่มีบทบาทโดดเด่นอย่างเช่นจีนและอินเดียได้ ปัจจุบันอาเซียนเป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับหนึ่งของไทย มูลค่าการส่งออกของไทยไปยังอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 10,874 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2542 มาเป็น 40,152 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2551 หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 270 ขณะที่มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นจาก 7,907 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2542 มาเป็น 29,662 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ประเทศไทยเกินดุลการค้ากับอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ดังนั้นการส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถขยายตลาดด้านการส่งออกและสร้างประโยชน์สูงสุดจากการนำเข้าแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนในด้านการค้า ทั้งระหว่างประเทศในกลุ่มหรือกับประเทศนอกกลุ่มที่อาจยังประโยชน์ให้กับประเทศไทย ในฐานะหนึ่งในสมาชิกอาเซียนได้อีกด้วย (อภิญา เลื่อนฉวี, 2553)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มีจุดเริ่มต้นจากการลงนามร่วมกันของผู้นำอาเซียนในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เมื่อครั้งประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 ณ ประเทศอินโดนีเซีย ต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 11 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ณ ประเทศมาเลเซีย ผู้นำอาเซียนได้มีความเห็นชอบร่วมกันให้เร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Community: AC) ให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี จากปี พ.ศ. 2563 เป็นปี พ.ศ. 2558 โดยระบุคุณลักษณะและองค์ประกอบสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะจัดตั้งขึ้นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ไว้สอดคล้องกับแถลงการณ์บาห์ลี ฉบับที่ 2 ซึ่งระบุเป้าหมายและกรอบระยะเวลาในการดำเนินการต่าง ๆ พร้อมทั้งความยืดหยุ่นที่จะตกลงกันล่วงหน้าในการดำเนินงานตามแผนงานสำหรับประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ดังนั้น ในการประชุมรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 จึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อาวุโส (SEOM) จัดทำ “แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)” และ “ตารางเวลาดำเนินกิจกรรมต่างๆ (Strategic Schedule)” เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ต่อไป (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) และได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้านคือ (อภิญา เลื่อนฉวี, 2553)

1. การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน ให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี โดยมีรูปแบบการดำเนินการต่อไปนี้

1.1 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของสินค้าอย่างเสรี (Free flow of goods) มุ่งเน้นการลดอุปสรรคในการนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างประเทศสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคที่เกิดจากภาษีศุลกากรและข้อจำกัดทางการค้าที่มีใช้อยู่ การปรับปรุงกฎด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของอาเซียนให้ทันสมัยและเอื้อต่อการค้าขายในภูมิภาค ตลอดจนการวางมาตรการที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าในด้านต่างๆ เช่น การจัดตั้ง ASEAN Single Window ที่จะทำให้ผู้ส่งออกนำเข้าเกิดความสะดวกในการติดต่อประสานหน่วยงานโดยยื่นเอกสารเพียงจุดเดียว

1.2 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของบริการอย่างเสรี (Free flow of services) มีการเจรจาเพื่อลดอุปสรรคในการเข้ามาประกอบธุรกิจบริการ โดยให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างเสรี และผู้บริโภคมีเสรีภาพที่จะเลือกใช้บริการต่างๆ ตามความพึงพอใจ ทั้งนี้ สาขาธุรกิจบริการที่อาเซียนตั้งเป้าหมายเร่งรัดการรวมกลุ่มให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมี 5 สาขา ได้แก่ สาขาท่องเที่ยว การบิน สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และโลจิสติกส์

1.3 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของการลงทุนอย่างเสรี (Free flow of investment) ได้มีการจัดทำความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียนฉบับใหม่ (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) แทนความตกลงที่มีอยู่เดิมคือ ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA) 1998 และความตกลงด้านการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Agreement for the Promotion and Protection of Investment) 1987 ความตกลงฉบับใหม่นี้ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้านหลัก คือ การคุ้มครองการลงทุน การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือในการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดเสรีการลงทุน เพื่อเป็นการเพิ่มและรักษาระดับความสามารถของอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนภายในภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน

1.4 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของเงินทุนอย่างเสรี (Free flow of capital) ดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น โดยประเทศสมาชิกยังสามารถมีมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

1.5 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี (Free flow of skilled labor) แสวงหาความร่วมมือที่จะสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนของแรงงานมีฝีมือ และอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานมีฝีมือที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียนโดยส่งเสริมกรอบนโยบายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น นโยบายการแข่งขันของอาเซียน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานโยบายภาษี การคุ้มครองผู้บริโภค และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก โดยการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ ภายใต้กรอบการริเริ่มการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียน ที่มีต่อประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น

ตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียน ได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าว เป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือ และจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียน การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีนั้นจะเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันแล้วใน 7 สาขาด้วยกันคือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ส่วนสาขาอื่นๆ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ข้อตกลงยอมรับร่วมกันนี้ประเทศสมาชิกได้กำหนดเบื้องต้นที่จะเปิดเสรีในตลาดแรงงานทักษะหรือแรงงานฝีมือนาร่องในกลุ่มบริการ 4 สาขา ได้แก่ ท่องเที่ยว สุขภาพ การบิน และเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายใต้เป้าหมายการลดอุปสรรคการประกอบวิชาชีพในภูมิภาค ทั้งนี้บุคลากรในสาขาอาชีพดังกล่าว หากมีความสามารถและผ่านเกณฑ์เงื่อนไขคุณสมบัติตามที่แต่ละประเทศกำหนดได้ จะสามารถเข้าไปทำงานในกลุ่มสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศได้อย่างเสรี (อภิญา เลื่อนฉวี, 2553)

เพื่อให้เป็นไปตามแผนการดำเนินการในการมุ่งสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนได้มอบหมายให้ประเทศต่างๆ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในการเปิดเสรีสินค้าและบริการในสาขาสำคัญ 11 สาขา เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ผลิตภายในอาเซียน ได้แก่ พืช สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร (Agro-based products) และสาขาประมง (Fisheries) มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-based products) และสาขาสีงทอ (Textiles and Apparels) อินโดนีเซีย สาขายานยนต์ (Automotives) และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood-based products) ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) สิงคโปร์ สาขาทคโนโลยีสารสนเทศ

(e-ASEAN) และสาขาสุขภาพ (Healthcare) และไทย สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel) ทั้งนี้ในการจัดทำ Road Map การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสินค้าและบริการสาขาการท่องเที่ยวและสาขาการบินนั้นซึ่งให้ประเทศไทยรับผิดชอบนั้น ถือว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวและการบินในภูมิภาคนี้

ดังนั้นการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังกล่าวก่อจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคแห่งนี้มีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก และจะเป็นแหล่งการลงทุนที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอินเดียเท่านั้น ประเทศไทยในฐานะสมาชิกของอาเซียนจะได้รับประโยชน์จากการค้ากับประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดแรงงานไทย และสร้างโอกาสการมีงานทำแก่แรงงานไทยมากขึ้น (อภิญา เลื่อนฉวี, 2553) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในสินค้าอาหาร เกษตร และป่าไม้ ในตลาดระหว่างประเทศ การปรับประสานด้านคุณภาพและมาตรฐาน การรับรองความปลอดภัยของอาหาร การจัดทำระบบการรับรองคุณภาพสินค้าให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้สินค้าเกษตรของอาเซียนพร้อมที่จะแข่งขันในตลาดโลก ดังนั้นจึงต้องสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรผ่านการส่งเสริมสหกรณ์การเกษตร และมีประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่และเกี่ยวข้องกับระหว่างภาคส่วน เช่น ความมั่นคงด้านอาหาร การบรรเทาผลกระทบ และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในสาขาเกษตรและป่าไม้ รวมถึงมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2554)

นอกจากความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนยังให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การยอมรับคุณสมบัติด้านวิชาชีพร่วมกัน การส่งเสริมให้มีการหารือร่วมกันอย่างใกล้ชิด ในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและการเงิน การส่งเสริมการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างและการคมนาคม การพัฒนาการติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการด้านอุตสาหกรรมข้ามภูมิภาค เพื่อส่งเสริมทรัพยากรของภูมิภาค และการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเพื่อการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทบาทและผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเทศไทย

ประเด็นท้าทายในการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น เกษตรกรอาจได้รับผลกระทบด้านราคาสินค้าตกต่ำเมื่อมีการนำเข้าสินค้าราคาถูกจากอาเซียน 9 ประเทศ การลดภาษีดังกล่าวมีสินค้า 2 ประเภทที่ได้รับการยกเว้นคือ บัญชีสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List: SL) สินค้าในประเภทนี้ไม่ต้องลดภาษีเป็น 0% แต่ต้องลดภาษีให้เหลือน้อยกว่า 5% ได้แก่ ไทย (กาแฟ มันฝรั่ง มะพร้าวแห้ง และไม้ตัดดอก) บรูไนดารุสซาลาม (กาแฟ ชา) กัมพูชา (เนื้อไก่ ปลามีชีวิต ผักผลไม้บางชนิด พืชบางชนิด) ลาว (สัตว์มีชีวิต เนื้อโคกระบือ สุกรไก่ ผักผลไม้บางชนิด ข้าว ยาสูบ) มาเลเซีย (สัตว์มีชีวิตบางชนิด เนื้อสุกร ไก่ ไข่ พืชบางชนิด ผักผลไม้บางชนิด ยาสูบ) พม่า (ถั่ว กาแฟ น้ำตาล ไหม ฝ้าย) ฟิลิปปินส์ (สัตว์มีชีวิตบางชนิด เนื้อสุกร ไก่ มันสำปะหลัง ข้าวโพด) เวียดนาม (สัตว์มีชีวิตบางชนิด เนื้อไก่ ไข่ พืชบางชนิด เนื้อสัตว์ปรุงแต่ง น้ำตาล) และบัญชีสินค้าอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List: HSL) สินค้าในประเภทนี้ไม่ต้องลดภาษีเป็น 0% คือ สินค้าข้าวของ อินโดนีเซีย มาเลเซียและฟิลิปปินส์ สินค้าน้ำตาลของอินโดนีเซีย (ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2552)

นอกจากนี้ยังมีประเด็นของอุตสาหกรรมเกษตรที่มีประสิทธิภาพการผลิตต่ำอาจแข่งขันไม่ได้ รวมทั้งมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) และความปลอดภัยด้านอาหารจะถูกหยิบยกมาเป็นเงื่อนไขในการค้า นักลงทุนอาเซียนจะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นผู้ประกอบการจึงต้องเผชิญกับการแข่งขันที่สูงขึ้น SME อาจได้รับผลกระทบมาก แรงงานฝีมือของไทยอาจเคลื่อนย้ายออกไปตลาดต่างประเทศที่มีค่าตอบแทนสูงกว่า ส่วนแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นอาจกลับประเทศ และประเด็นการผลิตที่เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อม สุขภาพคนและสัตว์อาจถูกหยิบยกมาเป็นข้อจำกัดทางการค้า (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555)

สำนักงานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2555) ได้รายงานการศึกษาโอกาสและผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนี้

1. การจัดระบบและการเพิ่มขึ้นของการค้า การลงทุน และการบริการระหว่างประเทศ ภาพปัจจุบันการเกษตรไทย เป้าหมายในการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียนอันเป็นผลมาจากการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือที่เสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้นจะส่งผลให้เกิดการจัดระบบและขยายตัวทางเศรษฐกิจภายในภูมิภาคอาเซียนเป็นอย่างมาก

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขยายตัวของเมือง ความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในอาเซียน ทั้งโครงข่ายทางหลวงอาเซียน โครงการสร้างทางรถไฟ เครือข่ายการขนส่งทางน้ำ ทะเล และระบบการขนส่งต่อเนื่อง เพื่อรองรับการค้า การลงทุน และการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตและการลงทุนจากทั้งภายในและภายนอกภูมิภาคของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. การบริหารงานพื้นที่ชายแดน ทำให้การบริหารงานบริเวณพื้นที่ชายแดนมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ชายแดนที่เป็นด่านการค้าอยู่แล้วในปัจจุบันที่มีโอกาสขยายตัวจากการค้าขายและการเดินทางระหว่างประเทศของประชาชนมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการขยายตัวของเมืองชายแดนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4. การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างใกล้ชิด ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะนำไปสู่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนที่แน่นแฟ้นมากขึ้น โดยเป็นผลจากการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการผ่านแดน การค้าการลงทุน การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานระหว่างกัน โดยเฉพาะแผนแม่บท ASEAN Connectivity การขยายความร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางด้านแรงงาน เทคโนโลยี วัฒนธรรมและองค์ความรู้ ตลอดจนความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันที่มีมากขึ้นของประชาชนในอาเซียน

5. การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านกฎเกณฑ์การค้าและการลงทุนยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำธุรกิจด้วย นั่นคือ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) จะมีรูปแบบที่หลากหลายและทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

6. การเคลื่อนย้ายคน (People Mobilization) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายคนกลุ่มต่างๆ ภายในภูมิภาคมากขึ้น ได้แก่ กลุ่มแรงงานวิชาชีพ อาทิ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรกรมที่มีคุณสมบัติวิชาชีพและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เช่น สถาปนิกและวิศวกรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดต้องดำเนินการจดทะเบียนเป็นจดทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect) และวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer: ACPE) โดยสถาปนิกและวิศวกรที่ต้องการจดทะเบียน

ดังกล่าวต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ในแต่ละประเทศ ในส่วนของประเทศไทยวิชาชีพสถาปนิกจะดำเนินการโดยสภาสถาปนิกขณะที่ในส่วน ของอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของสภาสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect Council) ส่วน วิชาชีพวิศวกรจะดำเนินการโดยสภาวิศวกร และในส่วนอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของ คณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer Coordinating Committee) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจาก Monitoring Committee ของประเทศสมาชิก เป็นต้น การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะทำให้แรงงานของประเทศสมาชิกหนึ่งสามารถจะเข้าไป ทำงานในประเทศใดก็ได้ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ นอกจากนี้ยังจะมีการเคลื่อนย้าย เส้นทางของคนกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มนักธุรกิจ นักลงทุนหรือผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาติดต่อ ค้าขายภายในประเทศ กลุ่มนักท่องเที่ยว รวมไปถึงกลุ่มผู้ติดตามกับที่เดินทางมาพร้อมกลุ่มดังกล่าว เช่น สมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

ผลกระทบจากการค้าบริการด้านแรงงานเสรี โดยการค้าเสรีได้ส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อ การขยายตัวของภาคการผลิตและภาคแรงงาน ซึ่งจะนำไปสู่ความต้องการแรงงานไร้ฝีมือและกึ่ง ฝีมือมากขึ้นในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยาง สิ่งทอ อัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งจะ ส่งผลให้อัตรากำลังสูงขึ้น นอกจากนี้ มาตรฐานแรงงานหรือคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานใน กระบวนการผลิตต่างๆ จะสูงขึ้น ความก้าวหน้าในอาชีพสำหรับแรงงานที่มีฝีมือและกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจะอยู่ในระดับที่สูงขึ้น การเปิดเสรีทางการค้าจะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อม ในการทำงานให้ดีขึ้น ตลอดจนสวัสดิการของผู้ใช้แรงงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อัญมณี และธุรกิจบริการ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเปิดการค้า บริการเสรีมิได้ก่อให้เกิดผลกระทบในทางบวกต่อผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่อาจ ก่อให้เกิดปัญหาความไม่มั่นคงในอาชีพของแรงงานไร้ฝีมือ และนำมาซึ่งปัญหาช่องว่างทางรายได้ และสวัสดิการระหว่างผู้ใช้แรงงานที่มีระดับฝีมือแตกต่างกัน และระหว่างแรงงานที่อยู่ใน อุตสาหกรรมต่างประเภทกัน กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่จะมีปัญหามากที่สุดในการปรับตัวเพื่อเตรียมพร้อม กับสถานการณ์คือ กลุ่มแรงงานที่อยู่ในวัยกลางคนขึ้นไป (มากกว่า 40 ปี) และกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือ หรือผู้มีการศึกษาน้อย (อภิญา เลื่อนฉวี, 2553)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นมิติที่ส่งผลกระทบกับประเทศไทย เนื่องจากเกี่ยวข้องกับ เรื่องการจ้างงาน การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การลงทุน และการยกระดับการครองชีพหรือคุณภาพ ชีวิต โดยวิธีที่ประเทศไทยจะแข่งขันกับประเทศอื่นได้คือการปรับระดับความสามารถของแรงงาน ไทยให้มีคุณภาพสูง เป็นแรงงานที่มีความสามารถในการทำงานได้หลายหน้าที่ และมีความสามารถ

ในการใช้เทคโนโลยีระดับสูง การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีอันเนื่องมาจากการเปิดตลาดงาน ตลาดการค้าที่กว้างขวางมากขึ้นมีแนวโน้มจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานวิชาชีพของไทย ไปประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และบรูไน หรือในทางกลับกันหาก แรงงานวิชาชีพของไทยมีขีดความสามารถในด้านดังกล่าวไม่เพียงพอ เช่น ทักษะด้านภาษา การใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ก็อาจทำให้ผู้ประกอบการเลือกจ้างแรงงานวิชาชีพจากประเทศอื่นได้ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผลพวงสำคัญประการหนึ่งจากการเคลื่อนย้ายคน ได้แก่ การเข้ามาของ แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเพื่อลดต้นทุนด้านแรงงานของสถานประกอบการ ด้วยอัตราค่าจ้างที่ต่ำ กว่าการจ้างแรงงานไทย หรือซดเซยแรงงานในประเทศที่อาจไม่เพียงพอ การย้ายถิ่นฐานเข้ามา ทำงานของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย สามารถส่งผลกระทบทางสังคม เช่น อาชญากรรม การ บริการทางการแพทย์ และการศึกษาที่รัฐบาลไทยจะต้องรองรับ เป็นต้น ซึ่งจากที่ประเทศสมาชิก อาเซียนมีการตกลงร่วมกันให้แรงงานสามารถย้ายถิ่นไปทำงานระหว่างประเทศสมาชิกใน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 7 สาขาได้นั้น หากมองในภาพรวม อนาคตของคนไทยรุ่นใหม่จะมี เสรีภาพมากขึ้น มีโอกาสในการทำงานมากขึ้น มีความน่าสนใจ ทำขาย และน่าตื่นเต้น เนื่องจาก สามารถย้ายถิ่นฐานไปทำงานในประเทศอื่นได้อิสระ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของ สถาบันการศึกษาที่ต้องวางแผนการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ที่จะสามารถนำ แรงงานไทยไปสู่ตลาดแรงงานที่ใหญ่ขึ้น โดยการผลิตและเตรียมบุคลากรที่มีความสามารถแข่งขัน กับนานาประเทศในตลาดอาเซียนได้ (จิระวรรณ เกษสิงห์, ชีพสุมน รั้งสาธิต และ ชานนท์ จันทรา, 2554)

บทบาทของการศึกษาเกษตรในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของเสาหลักทั้ง 3 เสาของประชาคมอาเซียนเพราะมีผลต่อการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของอาเซียน โดยมีองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Ministers of Education Organization หรือ SEAMEO) ซึ่งมีโอเป็นองค์การระหว่าง ประเทศส่วนภูมิภาค ภายใต้ความตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ระหว่างประชากรในเอเชียอาคเนย์และภูมิภาคอื่นๆ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศสมาชิก ใน โครงการที่จะก่อประโยชน์ร่วมกันในด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม ตลอดจน ช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการพัฒนากิจกรรมด้านการศึกษา เพื่อถ่ายทอดเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ และเพื่อพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิก นอกจากนี้ยังมีเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network: AUN) เป็นความ

ร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาค และสร้างความตระหนักในความเป็นอาเซียน มีสมาชิกของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน 26 สถาบัน โดยมหาวิทยาลัยของไทยที่เป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2555)

การเกษตรเป็นจุดแข็งของประเทศ และการศึกษาเกษตรเป็นรากฐานสำคัญของเศรษฐกิจและสังคมไทย การศึกษาเกษตรซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาภาคเกษตรกรรมจึงต้องเป็น การศึกษาที่ตอบสนองพหุภารกิจ ได้แก่ พัฒนาความเป็นเลิศในวิชาการเกษตรทุกระดับ สนับสนุน การพัฒนาการเกษตรอย่างสมดุล และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางสังคมในภาคเกษตรกรรม (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และ ประสงค์ ดันพิชัย, 2547) ซึ่งบทบาทของการศึกษาในประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ การพัฒนากรอบทักษะฝีมือในแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อนำไปสู่การจัด กรอบการยอมรับคุณสมบัตินี้ร่วมกันของอาเซียน การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียน การสนับสนุน การเคลื่อนย้ายฝีมือแรงงานในอาเซียน การพัฒนามาตรฐานด้านอาชีพสู่ระดับภูมิภาคและนานาชาติ ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และการผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐาน สมรรถนะร่วมสำหรับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา, 2553)

การจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียน กลุ่มเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี พ.ศ. 2558 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการเป็นประธาน จึงกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการศึกษาของ ประเทศไทย 5 นโยบาย (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2553) ดังนี้

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558

2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาและประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมโครงการจัดตั้งเครือข่ายสหกิจศึกษาอาเซียน

3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน

4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การจัดโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนในอาเซียน การจัดค่ายนักเรียน นักศึกษา การจัดกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน มหกรรมดนตรีอาเซียน การจัดเวทีเยาวชนเพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค

ปัญหาหลักของเยาวชนไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคือ การทักษะทางภาษาอังกฤษ และการขาดวิสัยทัศน์ ซึ่งภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะในกฎบัตรอาเซียนกำหนดให้เป็นภาษากลางในอาเซียน แต่ในปัจจุบันพบว่าเด็กไทยมีทักษะทางภาษาอังกฤษต่ำ ขณะที่ทักษะทางภาษาของเด็กประเทศอื่นสูงขึ้น หากเป็นเช่นนี้ความสามารถในการแข่งขันในอาเซียนของไทยจะลดลง เครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในอาเซียนคือวิสัยทัศน์ ระบบการศึกษาไทยควรสอนให้เด็กคิดมากกว่าสอนให้จำ โดนเน้นการสอนให้เด็กคิดแก้ไขปัญหา บูรณาการความรู้ และจัดระบบความคิดของตนเอง ซึ่งการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา ดูเหมือนจะให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการบุคลากรมากกว่าตัวเด็ก ความรับผิดชอบและความอยู่รอดของประเทศขึ้นอยู่กับสถานศึกษา อนาคตของประเทศและประชากรไทยขึ้นอยู่กับการศึกษา เหตุเพราะการศึกษาคือตัวจักรสำคัญในการเตรียมความพร้อมของประชากรสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทยแบบเต็มตัวในปี พ.ศ. 2558

คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีวิสัยทัศน์องค์การคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ มีผลงานเป็นที่ยอมรับในมาตรฐานสากล เป็นแกนนำในการระดมภูมิปัญญาเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และให้มีอำนาจต่อรองในประชาคมโลก พันธกิจคือ สะสมภูมิปัญญา สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่หลากหลาย สร้างคนที่มี

ปัญญา รู้เหตุรู้ผล อยู่ในคุณธรรม และมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตลอดจนสร้างผลงานที่มีมาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยมีการบริหารทรัพยากรมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมพัฒนากับชุมชน และรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการนำประเทศไปสู่ความผาสุก และมั่นคง และค่านิยมองค์การคือ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน สืบสานสามัคคี มีคุณธรรม โดยแผนยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2553-2555 มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยในระดับโลก (World Class University) โดยเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ และในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาตินั้น มหาวิทยาลัยได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยในโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552)

คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นคณะเกษตรแห่งแรกของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในด้านการเกษตร โดยแบ่งออกเป็น 2 แห่ง ได้แก่ คณะเกษตรบางเขน และ คณะเกษตร กำแพงแสน คณะเกษตรได้วางเป้าหมายหลักของการศึกษาและงานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางการเกษตร โดยการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการ เพื่อสร้างบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรที่มีความรู้ มีคุณธรรม และจริยธรรม และสร้างผลงานวิจัยให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน โดยคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี 7 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (การจัดการศัตรูพืชและสัตว์) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (อาหารและโภชนาการ) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมีการเกษตร) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์เกษตร) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรเขตร้อน) และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรเขตร้อน) นานาชาติ (คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการเรียนการสอนด้านเกษตรและได้ตั้งสมณานด้านเกษตรมานานมองว่า อนาคตการเกษตรคือทางรอดของประเทศไทย จึงมีการพัฒนาต่อยอดการศึกษาด้านการเกษตร รวมทั้งผสมผสานเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำในการผลิตบุคลากรที่มีศักยภาพหลากหลายในการพัฒนาธุรกิจการเกษตรซึ่งเป็นอนาคตของอาเซียน ให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสามารถช่วยเพิ่มจำนวนและมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการบริโภคอาหารของโลก และในประเทศ

ภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการเตรียมตัวพร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมาเป็นเวลา 5-6 ปี นอกจากการดึงดูดเชิงด้านเกษตรเพื่อตอบโจทย์สร้างคนป้อนสู่เกษตรกรรวมอาเซียนแล้ว ยังมีการเตรียมพร้อมทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา กระตุ้นให้คณะต่างๆ สอนวิชาที่เกี่ยวกับอาเซียนเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น ขณะเดียวกันก็ได้เพิ่มทักษะทางภาษาอังกฤษ และทักษะทางไอทีให้กับนักศึกษาด้วยรวมถึงการผลักดันให้เกิดหลักสูตรนานาชาติและหลักสูตรภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อให้นักศึกษาทุกสาขาวิชาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วในอนาคต ด้วยวิสัยทัศน์ที่มองไกลกว่าการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในอีก 3 ปีข้างหน้า เป็นปัจจัยสำคัญที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน รวมถึงการขยายกรอบความร่วมมือกับนานาชาติเพราะมีเป้าหมายสำคัญที่ มุ่งสู่ความเป็นเลิศในเอเชีย โดยจะต้องติดอันดับ 1 ใน 5 ของเอเชียภายใน 5 ปี และ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพหลากหลายเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาธุรกิจการเกษตรของภูมิภาค (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2555)

ซึ่งการเตรียมความพร้อมในส่วนของนิสิตนักศึกษานั้น จะต้องเรียนรู้การปรับตัวและเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นอนาคต โดยนิสิตนักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลกระทบทั้งข้อดีและข้อเสีย ที่จะเกิดจากการรวมตัวเป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทยอย่างเข้าใจ ซึ่งนิสิตนักศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องปรับทั้งทัศนคติและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีเป้าหมาย ติดตามข่าวสารทั้งภายในและภายนอกรู้เท่าทันสถานการณ์ และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งด้านประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้ สร้างโอกาสการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้สามารถใช้สื่อสารได้เป็นอย่างดี ซึ่งการเตรียมตัวและสร้างความพร้อมด้านการศึกษานั้น เป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งที่จะสร้างทรัพยากรบุคคลของประเทศให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง และปรับตัวให้ทันกับสังคมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ และเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จักรกริช ใจดี (2542) ศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความเข้าใจประชาธิปไตยในระดับสูง ทั้งในด้านอุดมการณ์ประชาธิปไตย ลักษณะสำคัญของประชาธิปไตยในแง่ของวิธีปฏิบัติ และในภาพรวม โดยที่นิสิตที่มีประเด็นถกเถียงที่อยู่ว่าความสนใจข่าวสารการเมือง และลักษณะการอบรม

เสียงดูของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความเข้าใจประชาธิปไตยแตกต่างกัน ส่วนประเด็นเพศ
ภูมิธำนา ชั้นปี คณะ รายได้ ลักษณะการเรียนการสอน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรมที่
แตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ความเข้าใจประชาธิปไตยของนิสิตแตกต่างกัน

ฐิติ วิทยสรณะ (2542) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน ความรู้ และทัศนคติที่มีต่อ
รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ. 2540 ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะ
ทางประชากรที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ความรู้ ทัศนคติที่มีต่อ
รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ. 2540 ไม่แตกต่างกัน โดยเพศ อาชีพบิดา อาชีพมารดา ฐานะ
เศรษฐกิจทางครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่นิสิตได้รับแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับ
ข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติไม่แตกต่างกัน แต่คณะวิชาสังกัดที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการ
เปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติแตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์
กับความรู้แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ

โชติพงษ์ เอกบุษย์ (2544) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนิสิตต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา
ศึกษาเฉพาะนิสิตปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีความรู้ความเข้าใจต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในระดับปานกลางและ
ค่อนข้างสูง ปัจจัยที่จำแนกความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมทาง
สังคมของนิสิต และความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติเกี่ยวกับวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ ไม่มี
ความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในภาพรวม

ดนุพล อุ่นจินตมณี (2545) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการ
ปฏิรูปอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสิต
นักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารการปฏิรูปการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูป
การศึกษาในระดับปานกลาง และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการปฏิรูปการศึกษา นิสิตที่มีลักษณะทาง
ประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกัน การเปิดรับข่าวสารไม่มี
ความสัมพันธ์กับความรู้ที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษา การเปิดรับข่าวสารและความรู้มีความสัมพันธ์
เชิงบวกกับทัศนคติที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย

กฤษฎา พรธรราย (2546) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้และความเข้าใจในอำนาจ
หน้าที่ของศาลปกครอง: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองในระดับสูง และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้และความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง ได้แก่ ภาควิชาที่สังกัด รายได้ต่อเดือน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง และการอบรมกลุ่มেলাทาง การเมือง ส่วนเพศ อายุการทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด ไม่มีอิทธิพลต่อความรู้และความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง

จิระศักดิ์ ลิทธิธรรม (2547) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภามาตรฐรณณญูแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีความสนใจข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับกลาง มีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาอยู่ในระดับสูง นิสิตที่มีปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาแตกต่างกัน และนิสิตที่มีความสนใจข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไม่แตกต่างกัน

ฤทธิชัย บุญตัน (2548) ศึกษาเรื่องความรู้ของนักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในระดับปานกลาง จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา พื้นฐานการศึกษาของมารดา และสังคมประกิดการเมืองในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ส่วนพื้นฐานการศึกษาของบิดา และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแตกต่างกัน

พงศธร เรืองสียานันท์ (2549) ศึกษาเรื่องความรู้ของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เพศ ภาควิชาที่สังกัด อายุการทำงาน หน่วยงาน รายได้ต่อเดือน และความสนใจข่าวสารทางการเมืองไม่มีผลต่อความรู้ของนิสิต

ยอดธง สิงหนะวีระชัย (2549) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ความคิดเห็น และความสนใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด จำนวน 1-2 วัน/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 57.14 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับปานกลาง

เสาวภา พรพิรุณโรจน์ (2549) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภคของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงร้อยละ 60.8 เพศชาย ร้อยละ 39.2 มีอายุเฉลี่ย 20.4 ปีพักอาศัยที่บ้านของตนเอง ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 2 ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้สิทธิของผู้บริโภคในระดับมัธยมศึกษา บิดามารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว และสื่อที่เปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์ โดยเปิดรับเกือบทุกวัน รองลงมา คือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ นิสิตนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคโดยรวมในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความรู้

พิรภัทร วาณิชเจริญ (2551) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และการตัดสินใจเลือกซื้อซีดีเพลงของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 อยู่ในระดับต่ำ และความรู้ความเข้าใจในมีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อซีดีเพลง และนิสิตที่เรียนในสายวิชาเรียนที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน โดยสายวิชาสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือ สายวิทยาศาสตร์และสายวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ตามลำดับ ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับความรู้ ส่วนอายุ ภูมิฐานะ รายได้ครอบครัว และรายได้ของนิสิตนั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ นิสิตนักศึกษาเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล โดยเปิดรับสื่อโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตมากที่สุด

สลิตา สีดอกไม้ (2553) ศึกษาเรื่องบทบาทและผลของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในการพัฒนาเยาวชนเพื่อการบูรณาการอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 210 คน ใน Japan-ASEAN Student Conference, the 8th ASEAN Youth Cultural Forum, และ the 8th International College Student Exchange ทำแบบทดสอบก่อนและหลังร่วมกิจกรรม พิสูจน์ผลของกิจกรรมต่อผู้เข้าร่วมโดยเฉพาะความตระหนักถึงอาเซียน ซึ่งแบ่งเป็นด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการรับรู้เกี่ยวกับอาเซียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ได้พิสูจน์สมมติฐานงานวิจัยที่ว่านอกเหนือจากการบรรลุเป้าหมายเฉพาะของแต่ละกิจกรรมแล้ว ทุกกิจกรรมจะต้องส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความตระหนักถึงอาเซียนที่เพิ่มขึ้น ตัวแปรที่มีผลต่อระดับการ

เพิ่มขึ้นของความตระหนักในอาเซียน ได้แก่ ประเภทของกิจกรรม(เชิงวิชาการและไม่ใช่วิชาการ) ระยะที่เข้าร่วมกิจกรรม (ระยะสั้นและระยะยาว) ความรู้พื้นฐาน และความคุ้นเคยกับอาเซียน

อรรณณ สีสวานิช (2554) ศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 และ 3 อายุเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อตกลงที่อาเซียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการตระหนักและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ได้แก่ ภูมิลำเนาและผลการเรียน โดยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและมีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.5 นั้นตระหนักถึงการก้าวสู่ตลาดแรงงานของตนเองรวมทั้งตลาดแรงงานที่มีการขยายตัวมากขึ้น และมีการเตรียมตัวเองให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

กชพร ดันทะสุวรรณ (2555) ศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อและการรับรู้การประชาสัมพันธ์ห้องสมุดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.56 กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 51.85 และเข้าใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 32.78 นักศึกษาเปิดรับสื่อทุกประเภทในระดับปานกลาง โดยเปิดรับสื่อมวลชนและสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด และเปิดรับสื่อน้อยในสื่อเฉพาะกิจ

จากการตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้ตัวแปรที่จะทำการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งตัวแปรปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความคาดหวังในการประกอบอาชีพและความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ส่วนตัวแปรการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร และอินเทอร์เน็ต และสื่อกิจกรรม ได้แก่ นิทรรศการและสัมมนาทางวิชาการ

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยพื้นฐานบางประการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.2 อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.3 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.4 หลักสูตรที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.5 คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.6 ภูมิภูมามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.8 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.9 ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.1 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้อง มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.8 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.9 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.10 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.11 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.12 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการ

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ชั้นปีที่กำลังศึกษา

1.1.4 หลักสูตรที่กำลังศึกษา

1.1.5 คะแนนเฉลี่ยสะสม

1.1.6 ภูมิถิ่น

1.1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.8 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ

1.1.9 ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

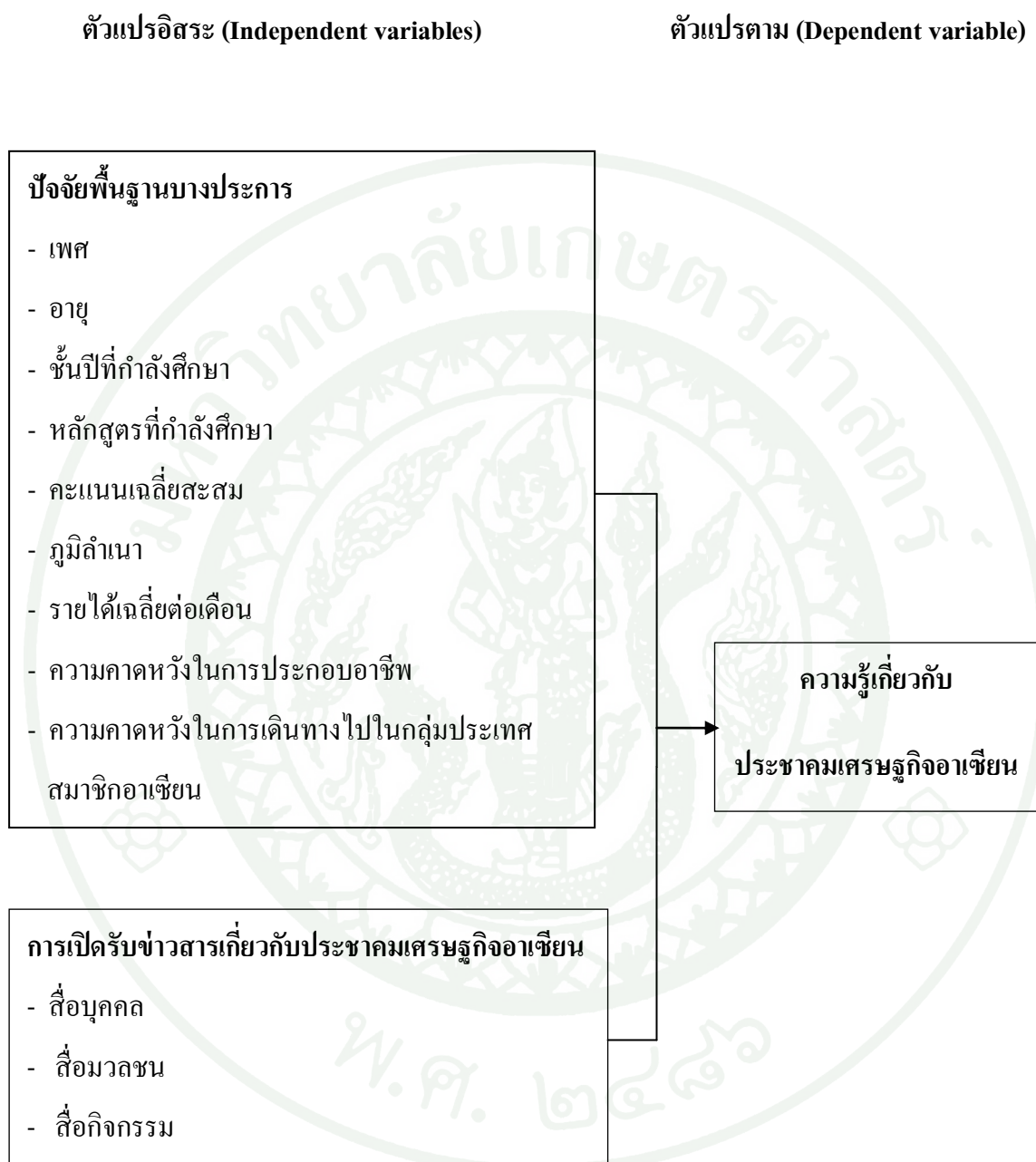
1.2.1 สื่อบุคคล

1.2.2 สื่อมวลชน

1.2.3 สื่อกิจกรรม

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ทั้งหมด 6 หลักสูตร ที่ลงทะเบียนเรียน ภาคต้น ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 1,331 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2555)

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ชั้นปีที่ 1-4

หลักสูตร	จำนวนนิสิต (คน)				รวม
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	
การจัดการศัตรูพืช	26	31	36	42	135
เคมีการเกษตร	34	36	28	39	137
คหกรรมศาสตร์	34	34	33	22	123
วิทยาศาสตร์เกษตร	196	174	214	187	771
อาหารและโภชนาการ	22	37	35	57	151
เกษตรเขตร้อน	14	0	0	0	14
รวม	326	312	346	347	1,331

ที่มา: คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน (2555)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multiple Stage Sampling) ดังนี้

1. ทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ที่เหมาะสมจากจำนวนประชากรโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (สุรินทร์ นิมยางกูร, 2548) ดังต่อไปนี้

$$n_0 = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n_0 = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,331}{1 + (1,331 (0.05)^2)} \\ &= \frac{1,331}{1 + 4.3275} \\ &= 307.5679 \end{aligned}$$

ดังนั้นจะได้ขนาดตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 308 คน

2. คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้น} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตบางเขน ชั้นปีที่ 1-4

หลักสูตร	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิสิต (คน)				รวม
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	
การจัดการศัตรูพืช	6	7	8	10	31
เคมีการเกษตร	8	8	7	9	32
คหกรรมศาสตร์	8	8	8	5	29
วิทยาศาสตร์เกษตร	45	40	50	43	178
อาหารและโภชนาการ	5	9	8	13	35
เกษตรเขตร้อน	3	0	0	0	3
รวม	75	72	81	80	308

3. ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sampling) จากจำนวนประชากรในแต่ละหลักสูตรและชั้นปี วิธีสุ่มโดยบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยสอบถามจากนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire Method) ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) และ คำถามปลายปิด (Close-Ended Question) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การวัดตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการกำหนดเกณฑ์การวัดตัวแปรไว้ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทักษะทางภาษา ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ และความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยทำการวัดตัวแปรดังนี้

เพศ กำหนดวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากเพศของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อายุ กำหนดการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนปีเต็มของอายุนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งนับจากปีที่เกิดจนถึงวันที่ให้ข้อมูล เศษอายุมากกว่า 6 เดือนให้นับเป็นปีเต็ม หน่วยเป็นปี และนำมาจัดแบ่งกลุ่มเป็น 2 โดยแบ่งกลุ่มแบบใช้ค่าที่แสดงจำนวนสะสมในรูปร้อยละ (Cumulative Percent) ที่ 50 เปอร์เซนต์ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ อายุระหว่าง 18 – 20 ปี

กลุ่มที่ 2 คือ อายุระหว่าง 21 – 25 ปี

ชั้นปีที่กำลังศึกษา กำหนดการวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วัดจากระดับชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาในคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

หลักสูตรที่กำลังศึกษา กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากหลักสูตรที่นิสิตกำลังศึกษาในคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ การจัดการศัตรูพืช ภูมิการเกษตร คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกษตร อาหารและโภชนา และเกษตรเขตร้อน

คะแนนเฉลี่ยสะสม กำหนดการวัดแบบสเกลอันดับ (Interval scale) วัดจากคะแนนสะสมเฉลี่ยของนิสิตตั้งแต่เทอมแรกถึงเทอมต้นปีการศึกษา 2555

นำระดับคะแนนที่มีเต็มระดับคะแนนและการแปลความหมายของระดับคะแนนต่างๆ มาแบ่งช่วงตามเกณฑ์ระดับผลการเรียนดังนี้

คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00	หมายถึง	ผลการเรียนต่ำ
คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 3.24	หมายถึง	ผลการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25 – 4.00	หมายถึง	ผลการเรียนดีมาก

ภูมิลำเนา กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) ภูมิภาคหรือจังหวัดที่นิสิตอาศัยอยู่ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กำหนดการวัดแบบอัตราส่วน (Interval scale) วัดจากรายได้ทั้งหมดของนิสิตได้รับในแต่ละเดือน มีหน่วยเป็นบาท และนำมาจัดแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มแบบใช้ค่าที่แสดงจำนวนสะสมในรูปร้อยละ (Cumulative Percent) ที่ 33.33 และ 66.66 เปอร์เซนต์ ได้แก่

กลุ่มที่ 1	คือ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000 – 5,500 ปี
กลุ่มที่ 2	คือ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,501 – 8,000 ปี
กลุ่มที่ 3	คือ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,001 – 20,000 ปี

ทักษะทางภาษา กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดความสามารถในการสื่อสารภาษาของนิสิต ได้แก่ ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาเขมร ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาลาว ภาษาพม่า ภาษาฟิลิปปิน ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ทักษะทางภาษาวัดจากการประเมินระดับทักษะการสื่อสารภาษาของนิสิต 3 กลุ่ม ได้แก่

ไม่สามารถสื่อสารได้เลย	หมายถึง	ไม่สามารถสื่อสารได้
สามารถสื่อสารเข้าใจได้บ้าง	หมายถึง	สามารถสื่อสารพอใช้

สามารถสื่อสารเข้าใจได้เหมือนเจ้าของภาษา หมายถึง สามารถสื่อสารเข้าใจได้ดี

ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดอาชีพที่นิสิตต้องการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ได้แก่ เกษตรกร รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว และศึกษาต่อ

ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดนิสิตมีความต้องการหรือไม่มีความต้องการที่จะเดินทางไปทำงาน หรือศึกษาต่อในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

ตอนที่ 2 คำถามเรื่องการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากประเภทของสื่อ และจำนวนครั้งที่นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังนี้

1. สื่อบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน
2. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร และอินเทอร์เน็ต
3. สื่อกิจกรรม ได้แก่ นิทรรศการ และสัมมนาทางวิชาการ

นำมาจัดกลุ่มระดับการเปิดรับข่าวสารโดยกำหนดค่าดังนี้

สัปดาห์ละ 4-7 วัน หมายถึง มีระดับการเปิดรับข่าวสารมาก

สัปดาห์ละ 1-3 วัน หมายถึง มีระดับการเปิดรับข่าวสารปานกลาง

เดือนละครั้ง หมายถึง มีระดับการเปิดรับข่าวสารน้อย

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Interval scale) วัดจากคะแนนความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนด

คำถามแล้วให้พิจารณาว่าคำถามนั้นถูกหรือผิด และมีการกำหนดค่าคะแนนคือแต่ละข้อจะมีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนนและ 0 คะแนน ตามลำดับโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คำตอบถูก มีค่าคะแนน 1 คะแนน

คำตอบผิด มีค่าคะแนน 0 คะแนน

จากนั้นจึงรวมคะแนนความรู้ของแต่ละคนแล้วหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเพื่อแบ่งกลุ่มความรู้ออกเป็น 3 กลุ่มโดยแบ่งกลุ่มแบบใช้ค่าที่แสดงจำนวนสะสมในรูปร้อยละ (Cumulative Percent) ที่ 33.33 และ 66.66 เปอร์เซนต์ ได้แก่

คะแนนน้อยกว่า 21 คะแนน คือ มีระดับความรู้น้อย

คะแนน 21 – 24 คะแนน คือ มีระดับความรู้ปานกลาง

คะแนน 25 – 35 คะแนน คือ มีระดับความรู้มาก

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นดังนี้

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวความคิดในการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ตาม วัตถุประสงค์และตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย จากนั้นได้นำเสนอเครื่องมือต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความตรงของเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความถูกต้อง และสมบูรณ์โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับนิสิตคณะเกษตรชั้นปีที่ 1–4 ทั้ง 6 หลักสูตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธี KR-20 ของ Kuder-Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) กับตัวแปรความรู้

เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.764 ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} = ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 n = จำนวนข้อ
 p = สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
 q = สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ คือ $1 - p$
 S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. นำผลการทดสอบที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์อีกครั้งก่อนที่จะนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล โดยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 308 ฉบับ โดยผู้ทำการวิจัยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม พ.ศ. 2555 แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก ในการรวบรวมข้อมูล ที่ออกโดยภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยแก่คณบดีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

2. ผู้วิจัยประสานงานกับอาจารย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการนัดหมายนิสิต

3. ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจกับนิสิตเพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามจนครบ 308 ราย

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุป และรายงานผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล (Editing) แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ และความสอดคล้องของคำตอบในแบบสัมภาษณ์ทุกข้อทุกประเด็น
2. นำข้อมูลที่ต้องเรียบเรียงแล้วมาจัดหมวดหมู่เพื่อบันทึกลงรหัส (Coding)
3. ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วนำไปประมวลผลข้อมูล หาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทักษะทางภาษา ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ และความคาดหวังในการเดินทางไปในประเทศสมาชิกอาเซียน

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ สื่อบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร และอินเทอร์เน็ต สื่อกิจกรรม ได้แก่ นิทรรศการ และสัมมนาทางวิชาการ

1.3 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐานและทำการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

2.1 ค่า Chi-Square (χ^2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ได้
แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต

(n=308)

ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	92	29.9
หญิง	216	70.1
อายุ (ปี)		
18-20	135	43.8
21-25	173	56.2
Mean = 20.74 S.D. = 1.468 Minimum = 18 Maximum = 25		
ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	76	24.7
ชั้นปีที่ 2	71	23.1
ชั้นปีที่ 3	81	26.2
ชั้นปีที่ 4	80	26.0
หลักสูตรที่กำลังศึกษา		
การจัดการศัตรูพืช	31	10.1
เคมีเกษตร	32	10.4
คหกรรมศาสตร์	29	9.4
วิทยาศาสตร์เกษตร	178	57.7
อาหารและโภชนาการ	35	11.4
เกษตรเขตร้อน	3	1.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)

ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
น้อยกว่า 2.00	31	10.1
2.00 – 3.24	259	84.1
3.25 – 4.00	18	5.8
Mean = 2.59 S.D. = 0.44 Minimum = 1.30 Maximum = 3.92		
ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	22	7.1
ภาคใต้	34	11.0
ภาคตะวันออก	9	2.9
ภาคตะวันตก	8	2.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	45	14.6
ภาคกลาง	102	33.1
กรุงเทพมหานคร	88	28.6
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)		
2,000 – 5,500	70	22.7
5,501 – 8,000	125	40.6
8,001 – 20,000	113	36.7
Mean = 7,810.71 S.D. = 3,059 Minimum = 2,000 Maximum = 20,000		
ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ		
เกษตรกร	22	7.1
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	85	27.6
พนักงานบริษัทเอกชน	26	8.5
ธุรกิจส่วนตัว	107	34.7
ศึกษาต่อ	68	22.1

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)

ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน		
เดินทางไป	220	71.4
ไม่เดินทางไป	88	28.6

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานบางประการของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรที่กำลังศึกษา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความคาดหวังประกอบอาชีพ และความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ในตารางที่ 3 สรุปได้ดังนี้คือ

เพศ พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 216 คน ร้อยละ 70.1 และเพศชายจำนวน 92 คน ร้อยละ 29.9

อายุ พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 21-25 ปี จำนวน 173 คน ร้อยละ 56.2 รองลงมาคืออายุ 18-20 ปี จำนวน 135 คน ร้อยละ 43.8 โดยนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีอายุน้อยที่สุดคือ 18 ปี อายุมากที่สุดคือ 25 ปี และอายุเฉลี่ยคือ 20.74 ปี

ชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 81 คน ร้อยละ 26.2 รองลงมาคือชั้นปีที่ 4 จำนวน 80 คน ร้อยละ 26.0 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 76 คน ร้อยละ 24.7 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือชั้นปีที่ 2 จำนวน 71 ร้อยละ 23.1

หลักสูตรที่กำลังศึกษา พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตจำนวน 178 คน ร้อยละ 57.7 รองลงมาคือหลักสูตรอาหารและโภชนาการจำนวน 35 คน ร้อยละ 11.4 หลักสูตรเคมีเกษตรจำนวน 32 คน ร้อยละ 10.4 หลักสูตรการจัดการศัตรูพืชจำนวน 31 คน ร้อยละ 10.1 หลักสูตร

คหกรรมศาสตร์จำนวน 29 คน ร้อยละ 9.4 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือหลักสูตรเกษตรเขตร้อน จำนวน 3 คน ร้อยละ 1.0

คะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00–3.24 จำนวน 259 คน ร้อยละ 84.1 รองลงมาคือมีคะแนนเฉลี่ยสมน้อยกว่า 2.00 จำนวน 31 คน ร้อยละ 10.1 และน้อยที่สุดคือมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 จำนวน 18 คน ร้อยละ 5.8 โดยนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสมน้อยที่สุดคือ 1.3 คะแนนเฉลี่ยสมมากที่สุดคือ 3.92 ปี และคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉลี่ยคือ 2.59

ภูมิลำเนา พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางจำนวน 102 คน ร้อยละ 33.1 รองลงมาคือมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 88 คน ร้อยละ 28.6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 45 คน ร้อยละ 14.6 ภาคใต้จำนวน 34 คน ร้อยละ 11.0 ภาคเหนือจำนวน 22 คน ร้อยละ 7.1 และภาคตะวันออกจำนวน 9 คน ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือภาคตะวันตกจำนวน 8 คน ร้อยละ 2.7

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,501–8,000 บาท จำนวน 125 คน ร้อยละ 40.6 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,001–20,000 บาท จำนวน 113 คน ร้อยละ 36.7 และน้อยที่สุดคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000–5,500 บาท จำนวน 70 คน ร้อยละ 22.7 โดยนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยที่สุดคือ 2,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดคือ 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเฉลี่ยคือ 7,810.71 บาท

ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังจะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 107 คน ร้อยละ 34.7 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 85 คน ร้อยละ 27.6 ศึกษา

ต่อจำนวน 68 คน ร้อยละ 22.1 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 26 คน ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคืออาชีพเกษตรกรจำนวน 22 คน ร้อยละ 7.1

ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนพบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 220 คน ร้อยละ 71.4 และคาดหวังว่าจะไม่เดินทางไปจำนวน 88 คน ร้อยละ 28.6

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทักษะทางด้านภาษาของนิสิต

(n=308)

ภาษา	ทักษะทางด้านภาษา			รวม
	สามารถสื่อสารเข้าใจ	สามารถสื่อสารเข้าใจ	ไม่สามารถ	
	ได้ดี	ได้พอใช้	สื่อสารได้เลย	
ภาษาไทย	303 (98.4)	5 (1.6)	0 (0.0)	308 (100.0)
ภาษามลายู	0 (0.0)	3 (1.0)	305 (99.0)	308 (100.0)
ภาษาเขมร	0 (0.0)	6 (1.9)	302 (98.1)	308 (100.0)
ภาษาลาว	5 (1.6)	105 (34.1)	198 (64.3)	308 (100.0)
ภาษาพม่า	0 (0.0)	8 (2.6)	300 (97.4)	308 (100.0)
ภาษาฟิลิปปิน	0 (0.0)	4 (1.3)	304 (98.7)	308 (100.0)
ภาษาเวียดนาม	0 (0.0)	0 (0.0)	308 (100.0)	308 (100.0)
ภาษาจีน	0 (0.0)	45 (14.6)	263 (85.4)	308 (100.0)
ภาษาอังกฤษ	6 (2.0)	293 (95.1)	9 (2.9)	308 (100.0)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านทักษะทางด้านภาษาต่างๆ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาเขมร ภาษาลาว ภาษาพม่า ภาษาฟิลิปปิน ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ในตารางที่ 4 สรุปได้ดังนี้คือ

นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทักษะทางด้านภาษาที่มีความสามารถสื่อสารเข้าใจได้ดีคือ ภาษาไทยจำนวน 303 คน ร้อยละ 98.4 มีความสามารถสื่อสารเข้าใจได้พอใช้ คือ ภาษาอังกฤษจำนวน 293 คน ร้อยละ 95.1 ภาษาลาวจำนวน 105 คน ร้อยละ 34.1 และภาษาจีนจำนวน 45 คน ร้อยละ 14.6 และไม่มีความสามารถสื่อสารได้เลย คือ ภาษาเวียดนามจำนวน 308 คน ร้อยละ 100.0 ภาษามลายูจำนวน 305 คน ร้อยละ 99.0 ภาษาฟิลิปปินจำนวน 304 คน ร้อยละ 98.7 ภาษาเขมรจำนวน 302 คน ร้อยละ 98.1 และภาษาพม่าจำนวน 300 คน ร้อยละ 98.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสื่อและความถี่
ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิต

(n= 308)

ประเภทสื่อ	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร			จำนวน (ร้อยละ)
	4-7 วัน/สัปดาห์	1-3 วัน/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	
สื่อบุคคล				
บิดามารดา	80 (26.0)	69 (22.4)	53 (17.2)	202 (65.6)
ญาติพี่น้อง	36 (11.7)	111 (36.0)	56 (18.2)	203 (65.9)
ครูอาจารย์	98 (31.8)	144 (46.8)	32 (10.4)	274 (89.0)
เพื่อน	101 (32.8)	125 (40.6)	41 (13.3)	267 (86.7)
เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน	48 (15.6)	101 (32.8)	60 (19.5)	209 (67.9)
สื่อมวลชน				
วิทยุ	75 (24.4)	113 (36.6)	39 (12.7)	227 (73.7)
โทรทัศน์	174 (56.4)	100 (32.5)	15 (4.9)	289 (93.8)
หนังสือพิมพ์	104 (33.8)	149 (48.3)	23 (7.5)	276 (89.6)
นิตยสาร/วารสาร	61 (19.8)	135 (43.8)	54 (17.6)	250 (81.2)
อินเทอร์เน็ต	178 (57.8)	92 (29.9)	16 (5.2)	286 (92.9)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

				(n= 308)
ประเภทสื่อ	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร			จำนวน (ร้อยละ)
	4-7 วัน/สัปดาห์	1-3 วัน/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	
สื่อกิจกรรม				
นิทรรศการ	18 (5.9)	103 (33.4)	91 (29.5)	212 (68.8)
สัมมนาทางวิชาการ	16 (5.2)	71 (23.1)	90 (29.2)	177 (57.5)

หมายเหตุ: เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากการศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชามศรฐกิจอาเซียน ของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับข่าวสารหรือข้อมูลจากสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม ในตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้คือ

สื่อบุคคล พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชามศรฐกิจอาเซียนจากครูอาจารย์ ร้อยละ 89.0 รองลงมาคือจาก เพื่อน ร้อยละ 86.7 เจ้าหน้าที่ภาครฐและเอกชน ร้อยละ 67.9 ญาติพี่น้อง ร้อยละ 65.9 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือบิดามารดา ร้อยละ 65.6

สื่อมวลชน พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชามศรฐกิจอาเซียนจากโทรทัศน์ ร้อยละ 93.8 รองลงมาคือจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 92.9 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 89.6 นิตยสาร/วารสาร ร้อยละ 81.2 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือวิทยุ ร้อยละ 73.7

สื่อกิจกรรม พบว่า นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชามศรฐกิจอาเซียนจากนิทรรศการ ร้อยละ 68.8 รองลงมาคือการสัมมนาทางวิชาการ ร้อยละ 57.5

จากการศึกษาความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับข่าวสารหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม ในตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้คือ

สื่อบุคคล พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4-7 วัน/สัปดาห์ จากบิดามารดา ร้อยละ 26.0 และมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร 1-3 วัน/สัปดาห์ จากครูอาจารย์ ร้อยละ 46.8 รองลงมาคือเพื่อน ร้อยละ 40.6ญาติพี่น้อง ร้อยละ 36.0 และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ร้อยละ 32.8 ตามลำดับ

สื่อมวลชน พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4-7 วัน/สัปดาห์ จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 57.8 รองลงมาคือโทรทัศน์ ร้อยละ 56.4 และมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร 1-3 วัน/สัปดาห์ จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 48.3 รองลงมาคืออินดยสาร/วารสาร ร้อยละ 43.8 และวิทยุ ร้อยละ 36.6 ตามลำดับ

สื่อกิจกรรม พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 1-3 วัน/สัปดาห์จากนิทรรศการ ร้อยละ 33.4 และมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเดือนละครั้ง จากการสัมมนาทางวิชาการ ร้อยละ 29.2

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 6 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี

คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1. ASEAN ย่อมาจาก Association of South Asian Nations	154 (50.0)	154 (50.0)
2. ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วย ไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และติมอร์ เลสเต	110 (74.3)	38 (25.7)
3. คำขวัญอาเซียนคือ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” (One Vision, One Identity, One Community)	272 (88.3)	36 (11.7)
4. กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) คือ ธรรมนูญอาเซียนที่จะมีการวางกรอบของกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการขับเคลื่อนเพื่อการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2015	267 (86.7)	41.0 (13.3)
5. ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เป็นเอกสารเกี่ยวกับการก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) ได้รับการลงนาม ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510	168 (54.5)	140 (45.5)
6. อาเซียน+3 ประกอบด้วย กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ และบวกอีก 3 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และรัสเซีย	172 (55.8)	136 (44.2)
7. อาเซียน+6 ประกอบด้วย กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ และ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย	223 (72.4)	85 (27.6)
8. อาเซียนจะมีการดำเนินการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิกในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ.2563)	135 (43.8)	173 (56.2)
9. ประเทศในกลุ่ม CLMV ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า มาเลเซีย	178 (57.8)	130 (42.2)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=308)

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
10. เป้าหมายของ AEC คือ ให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี	219 (71.1)	89 (28.9)
11. MRA (Mutual Recognition Arrangement) จัดทำเพื่อรับรองคุณสมบัติแรงงานให้สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้สะดวก เพื่อให้เกิดการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้อย่างเสรีมากขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	257 (83.4)	51 (16.6)
12. ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ MRA ใน 7 สาขาอาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี และการสำรวจ	95 (30.8)	213 (69.2)
13. ประเทศไทยได้รับผิดชอบในการจัดทำ Road Map การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสินค้าและบริการสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริการด้านสุขภาพ	89 (28.9)	219 (71.1)
14. ไทยกำหนดให้ “ข้าว” เป็นสินค้าอ่อนไหวสูงเนื่องจากชาวนาไทยส่วนใหญ่มีฐานะยากจน	161 (52.3)	147 (47.7)
15. การจำกัดค้านำเข้าสินค้า เป็นรูปแบบหนึ่งของมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใน	265 (86.0)	43 (14.0)
16. ประเทศสมาชิกอาเซียนมีความร่วมมือระหว่างกันในด้านเกษตร อาหาร และป่าไม้	203 (65.9)	105 (34.1)
17. การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของอาเซียน ไม่รวม การโยกย้ายถิ่นฐานจากประเทศสมาชิกหนึ่ง ไปพำนักอาศัยอย่างถาวรในประเทศสมาชิกอื่น	167 (54.2)	141 (45.8)
18. อาเซียนจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เพื่อให้ประเทศสมาชิกรวมตัวทางเศรษฐกิจเข้าด้วยกัน โดยลดและยกเลิกอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน	206 (66.9)	102 (33.1)
19. สินค้าเกษตรของประเทศไทยที่จะได้ประโยชน์จากการเปิด AEC ได้แก่ ข้าว ยางพารา พืชและผลไม้สด และสินค้าเกษตรแปรรูป	240 (77.9)	68 (22.1)
20. สินค้าเกษตรของไทยที่ต้องแข่งขันกับประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ น้ำมันปาล์ม (มาเลเซีย) เมล็ดกาแฟ (เวียดนาม) มะพร้าว และชา (อินโดนีเซีย)	241 (78.2)	67 (21.8)
21. การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายกำลังคน และองค์ความรู้ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน	237 (76.9)	71 (23.1)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=308)		
ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
22. เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network: AUN) เป็นการรวมตัวกันของมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาค และสร้างความตระหนักในความเป็นอาเซียน	244 (79.2)	64 (20.8)
23. มหาวิทยาลัยของไทยที่เป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN) ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	159 (51.6)	149 (48.4)
24. Southeast Asian Ministers of Education Organization หรือ SEAMEO คือองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	272 (88.3)	36 (11.7)
25. การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของเสาหลักทั้ง 3 เสาของประชาคมอาเซียน เพราะมีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของอาเซียน	237 (76.9)	71 (23.1)
26. สาขาเกษตรมีการสอบใบประกอบวิชาชีพเพื่อเคลื่อนย้ายแรงงานภาคการเกษตรในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	154 (50.0)	154 (50.0)
27. นิสิตสามารถเดินทางไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี	270 (87.7)	38 (12.3)
28. มหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนมีการเปิดปิดภาคเรียนพร้อมกัน	235 (76.3)	73 (23.7)
29. การเดินทางเข้าออกระหว่าง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถเดินทางได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องใช้วีซ่า	137 (44.5)	171 (55.5)
30. ประเทศสมาชิกจัดตั้งอาเซียนขึ้นเพราะความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียนจะอำนวยผลประโยชน์แก่ประเทศสมาชิกมากกว่าการดำเนินการแต่เพียงลำพัง	268 (87.0)	40 (13.0)
31. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้การส่งออกนำเข้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศสมาชิก มีการตรวจสอบการปนเปื้อนโรค - แมลงที่ด่านศุลกากร	210 (68.2)	98 (31.8)
32. อาเซียนกำหนดให้สินค้าที่นำเข้าง่าย เป็นสินค้าอ่อนไหว	181 (58.8)	127 (41.2)
33. แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาด้านเกษตรศาสตร์ไม่ใช่แรงงานที่มีทักษะ	138 (44.8)	170 (55.2)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	(n=308)	
	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
34. แรงงานที่มีทักษะ คือ แรงงานที่มีประสิทธิภาพการทำงานติดต่อกันตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	171 (55.5)	137 (44.5)
35. แรงงานในภาคเกษตรกรรมเป็นแรงงานไม่มีฝีมือ จึงไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของอาเซียน	183 (59.4)	125 (40.6)

จากตารางที่ 6 แสดงคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 35 ข้อ โดยข้อคำถามที่นิสิตส่วนใหญ่ตอบถูกได้แก่ ข้อ 3 คำขวัญอาเซียนคือ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” (One Vision, One Identity, One Community) และข้อ 24 Southeast Asian Ministers of Education Organization หรือ SEAMEO คือองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีผู้ตอบถูกจำนวน 272 คน ร้อยละ 88.3 รองลงมาคือ ข้อ 27 นิสิตสามารถเดินทางไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี มีผู้ตอบถูกจำนวน 270 คน ร้อยละ 87.7 ข้อ 30 ประเทศสมาชิกจัดตั้งอาเซียนขึ้นเพราะความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียนจะอำนวยผลประโยชน์แก่ประเทศสมาชิกมากกว่าการดำเนินการแต่เพียงลำพัง มีผู้ตอบถูกจำนวน 268 คน ร้อยละ 87.0 ข้อ 4 กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) คือ ธรรมนูญอาเซียนที่จะมีการวางกรอบของกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการขับเคลื่อนเพื่อการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี 2015 มีผู้ตอบถูกจำนวน 267 คน ร้อยละ 86.7 และข้อ 15 การจำกัดด้านนำเข้าสินค้าเป็นรูปแบบหนึ่งของมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใน มีผู้ตอบถูกจำนวน 265 คน ร้อยละ 86.0 ตามลำดับ

ข้อคำถามที่นิสิตส่วนใหญ่ตอบผิด ได้แก่ ข้อ 13 ประเทศไทยได้รับผิดชอบในการจัดทำ Road Map การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในการท่องเที่ยวและการบิน มีผู้ตอบผิดจำนวน 219 คน ร้อยละ 71.1 รองลงมาคือข้อ 33 แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาด้านเกษตรศาสตร์ไม่ใช่แรงงานที่มีทักษะ มีผู้ตอบผิดจำนวน 170 คน ร้อยละ 55.2 ข้อ 29 การเดินทางเข้าออกระหว่าง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถเดินทางได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องใช้วีซ่า มีผู้ตอบถูกจำนวน 171 คน ร้อยละ 55.5 ข้อ 8 อาเซียนจะมีการดำเนินการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิกในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ.2563) มีผู้ตอบผิดจำนวน 173 คน ร้อยละ 56.2 และ

ข้อ 12 ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ MRA ใน 7 สาขาอาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี และการเกษตร มีผู้ตอบผิฉจำนวน 213 คน ร้อยละ 69.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(n=308)

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้มาก (25 – 35 คะแนน)	94	30.5
ระดับความรู้ปานกลาง (21– 24 คะแนน)	118	38.3
ระดับความรู้น้อย (น้อยกว่า 21 คะแนน)	96	31.2
Mean = 22.55 คะแนน Minimum = 13 คะแนน Maximum = 33 คะแนน		

จากตารางที่ 7 พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากแบบทดสอบความรู้ทั้งหมด 35 ข้อ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลางมีคะแนน 21-24 คะแนน จำนวน 118 คน ร้อยละ 38.3 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความรู้น้อยมีคะแนนน้อยกว่า 21 คะแนน จำนวน 96 คน ร้อยละ 31.2 และน้อยที่สุดคือผู้ที่มีระดับความรู้มากมีคะแนนระหว่าง 25-35 คะแนน มีจำนวน 94 คน ร้อยละ 30.5

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

เพศ	ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ชาย	23 (25.0)	35 (38.0)	34 (37.0)	92 (100.0)	3.385 (ns)	0.184
หญิง	73 (33.8)	83 (38.4)	60 (27.8)	216 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 8 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.385$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.184 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ ร้อยละ 38.0 และร้อยละ 38.4 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.2 อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

อายุ	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
18-20 ปี	56 (41.5)	47 (34.8)	32 (23.7)	135 (100.0)	12.626**	0.002
21-25 ปี	40 (23.2)	71 (41.0)	62 (35.8)	173 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 9 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 12.626$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.002 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคืออายุมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง คือนิสิตที่มีอายุ 21-25 ปี ร้อยละ 41.0 และนิสิตที่มีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือนิสิตที่มีอายุ 18-20 ปี ร้อยละ 41.5

สมมติฐานที่ 1.3 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ชั้นปีที่ 1	34	27	15	76	15.849*	0.015
	(44.7)	(35.5)	(19.8)	(100.0)		
ชั้นปีที่ 2	26	24	21	71		
	(36.6)	(33.8)	(29.6)	(100.0)		
ชั้นปีที่ 3	16	37	28	81		
	(19.8)	(45.6)	(34.6)	(100.0)		
ชั้นปีที่ 4	20	30	30	80		
	(25.0)	(37.5)	(37.5)	(100.0)		
รวม	96	118	94	308		
	(31.2)	(38.3)	(30.5)	(100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 10 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 15.849$ โดยมี d.f. = 6 และได้ค่า p-value = 0.015 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากและระดับปานกลางคือนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 37.5 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางคือนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 45.6 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 44.7 และร้อยละ 36.6 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.4 หลักสูตรที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่กำลังศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

หลักสูตรที่กำลังศึกษา	ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
การจัดการศัตรูพืช	6 (19.4)	10 (32.3)	15 (48.3)	31 (100.0)	41.227**	0.000
เคมีการเกษตร	10 (31.3)	12 (37.4)	10 (31.3)	32 (100.0)		
คหกรรมศาสตร์	19 (65.5)	7 (24.1)	3 (10.4)	29 (100.0)		
วิทยาศาสตร์เกษตร	57 (32.0)	77 (43.3)	44 (24.7)	178 (100.0)		
อาหารและโภชนาการ	4 (11.4)	10 (28.6)	21 (60.0)	35 (100.0)		
เกษตรเขตร้อน	0 (0.0)	2 (66.7)	1 (33.3)	3 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่กำลังศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 11 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 41.227$ โดยมี d.f. = 10 และได้ค่า p-value = 0.000 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือหลักสูตรที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากคือ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรอาหารและโภชนาการ และหลักสูตรการจัดการศัตรูพืช ร้อยละ 60.0 และร้อยละ 48.3 ตามลำดับ มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางคือ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรเกษตรเขตร้อน หลักสูตรวิทยาศาสตร์เกษตร และหลักสูตรเคมี การเกษตร ร้อยละ 66.7 ร้อยละ 43.3 และร้อยละ 37.4 ตามลำดับ และมีความรู้ในระดับน้อยคือนิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ ร้อยละ 65.5

สมมติฐานที่ 1.5 คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

คะแนนเฉลี่ยสะสม	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
น้อยกว่า 2.00	19 (61.3)	7 (22.6)	5 (16.1)	31 (100.0)	19.585**	0.001
2.00 – 3.24	74 (28.6)	106 (40.9)	79 (30.5)	259 (100.0)		
3.25 – 4.00	3 (16.7)	5 (27.8)	10 (55.5)	18 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่

12 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 19.585$ โดยมี d.f. = 4 และได้ค่า p-value = 0.001 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากคือนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25 – 4.00 ร้อยละ 55.5 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางคือนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 3.24 ร้อยละ 40.9 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 ร้อยละ 61.3

สมมติฐานที่ 1.6 ภูมิภานามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภานากับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ภูมิภานา	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ภาคเหนือ	7 (31.8)	13 (59.1)	2 (9.1)	22 (100.0)	18.343 (ns)	0.106
ภาคใต้	13 (38.2)	14 (41.2)	7 (20.6)	34 (100.0)		
ภาคตะวันออก	1 (11.1)	3 (33.3)	5 (55.6)	9 (100.0)		
ภาคตะวันตก	4 (50.0)	4 (50.0)	0 (0.0)	8 (100.0)		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	14 (31.1)	18 (40.0)	13 (28.9)	45 (100.0)		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

(n=308)

ภูมิสำเนา	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ภาคกลาง	29	40	33	102		
	(28.4)	(39.2)	(32.4)	(100.0)		
กรุงเทพมหานคร	28	26	34	88		
	(31.8)	(29.6)	(38.5)	(100.0)		
รวม	96	118	94	308		
	(31.2)	(38.3)	(30.5)	(100.0)		

ns หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนา กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 13 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 18.343$ โดยมี d.f. = 12 และได้ค่า p-value = 0.106 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากคือนิสิตที่มีภูมิสำเนาภาคตะวันออก และกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 55.6 และร้อยละ 38.6 ตามลำดับ มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางคือนิสิตที่มีภูมิสำเนาภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ร้อยละ 59.1 ร้อยละ 41.2 ร้อยละ 40.0 และร้อยละ 39.2 ตามลำดับ และมีความรู้อยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยคือภาคตะวันตก ร้อยละ 50.0

สมมติฐานที่ 1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
2,000–5,500 บาท	26 (37.1)	22 (31.5)	22 (31.4)	70 (100.0)	2.360 (ns)	0.670
5,501–8,000 บาท	36 (28.8)	52 (41.6)	37 (29.6)	125 (100.0)		
8,001–20,000 บาท	34 (30.1)	44 (38.9)	35 (31.0)	113 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 14 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.360$ โดยมี d.f. = 4 และได้ค่า p-value = 0.670 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,501–8,000 บาท และ 8,001–20,000 บาท ร้อยละ 41.6 และร้อยละ 38.9 ตามลำดับ และมีความรู้ในระดับน้อยคือนิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000–5,000 บาท ร้อยละ 37.1

สมมติฐานที่ 1.8 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการประกอบอาชีพกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ	ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
เกษตรกร	5 (22.7)	7 (31.8)	10 (45.5)	22 (100.0)	7.487 (ns)	0.485
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	27 (31.8)	37 (43.5)	21 (24.7)	85 (100.0)		
พนักงานบริษัทเอกชน	5 (19.2)	12 (46.2)	9 (34.6)	26 (100.0)		
ธุรกิจส่วนตัว	33 (30.8)	40 (37.4)	34 (31.8)	107 (100.0)		
ศึกษาต่อ	26 (38.2)	22 (32.4)	20 (29.4)	68 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการประกอบอาชีพกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 15 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 7.487$ โดยมี d.f. = 8 และได้ค่า p-value = 0.485 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือความคาดหวังในการประกอบอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากคือนิสิตที่มีความคาดหวังจะประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 45.5 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางคือนิสิตที่มีความคาดหวังในการประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพ

ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 46.2 ร้อยละ 43.5 และร้อยละ 37.4 ตามลำดับ และนิสิตที่มีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือนิสิตที่มีความคาดหวังจะศึกษาต่อ ร้อยละ 38.2

สมมติฐานที่ 1.9 ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
เดินทางไป	66 (30.0)	87 (39.5)	67 (30.5)	220 (100.0)	0.644 (ns)	0.725
ไม่เดินทางไป	30 (34.1)	31 (35.2)	27 (30.7)	88 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนกับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 16 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.644$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.725 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตมีความรู้เกี่ยวกับประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนิสิตที่คาดหวังจะเดินทางไปและไม่เดินทางไปกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ร้อยละ 39.5 และร้อยละ 35.2 ตามลำดับ

4.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 2.1 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่าน บิดามารดากับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน บิดามารดา	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	33 (31.1)	41 (38.7)	32 (30.2)	106 (100.0)	0.012 (ns)	0.994
เคย	63 (31.2)	77 (38.1)	62 (30.7)	202 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดา มีกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะ

เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 17 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 0.012$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.994 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ ทั้งกลุ่มที่ไม่เคยและกลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดา ร้อยละ 38.7 และร้อยละ 38.1 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)						
การเปิดรับข่าวสารผ่าน ญาติพี่น้อง	ระดับความรู้			รวม	χ ²	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	32 (30.5)	42 (40.0)	31 (29.5)	105 (100.0)	0.195 ns	0.907
เคย	64 (31.5)	76 (37.4)	63 (31.0)	203 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะ

เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 18 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 0.195$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.907 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ ทั้งกลุ่มที่ไม่เคยและกลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้อง ร้อยละ 40.0 และร้อยละ 37.4 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน ครูอาจารย์	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	17 50.0	13 38.2	4 11.8	34 (100.0)	8.753*	0.013
เคย	79 28.9	105 38.3	90 32.8	274 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะ

เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 19 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 8.7536$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.013 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์ ร้อยละ 38.3 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านครูอาจารย์ ร้อยละ 50.0

สมมติฐานที่ 2.4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี
คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน เพื่อน	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	12 (29.3)	17 (41.4)	12 (29.3)	41 (100.0)	0.202 (ns)	0.904
เคย	84 (31.5)	101 (37.8)	82 (30.7)	267 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนมีกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 20 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 0.202$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.904 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ ทั้งกลุ่มที่ไม่เคยและกลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อน ร้อยละ 41.4 และร้อยละ 37.8 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน ภาครัฐและเอกชน	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	40	33	26	99	5.802	0.055
	40.4	33.3	26.3	(100.0)	(ns)	
เคย	56	85	68	209		
	26.8	40.7	32.5	(100.0)		
รวม	96	118	94	308		
	(31.2)	(38.3)	(30.5)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 21 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 5.802$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.055 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ร้อยละ 40.7 และมีความรู้ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ร้อยละ 40.4

สมมติฐานที่ 2.6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน วิทยุ	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	36 (44.4)	29 (35.8)	16 (19.8)	81 (100.0)	10.569**	0.005
เคย	60 (26.4)	89 (39.2)	78 (34.4)	227 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 22 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 10.569$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.005 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุ ร้อยละ 39.2 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านวิทยุ ร้อยละ 44.4

สมมติฐานที่ 2.7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)						
การเปิดรับข่าวสารผ่าน โทรทัศน์	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	17 (89.5)	2 (10.5)	0 (0.0)	19 (100.0)	32.345**	0.000
เคย	79 (27.4)	116 (40.1)	94 (32.5)	289 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 23 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 32.345$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.000 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์ ร้อยละ 40.1 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านโทรทัศน์ ร้อยละ 89.5

สมมติฐานที่ 2.8 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)						
การเปิดรับข่าวสารผ่าน หนังสือพิมพ์	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	12 (37.4)	10 (31.3)	10 (31.3)	32 (100.0)	0.930 (ns)	0.628
เคย	84 (30.5)	108 (39.1)	84 (30.4)	276 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 24 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.930$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.628 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 39.1 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 37.4

สมมติฐานที่ 2.9 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน นิตยสาร/วารสาร	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	20	21	17	58	0.369	0.832
	(34.5)	(36.2)	(29.3)	(100.0)	(ns)	
เคย	76	97	77	250		
	(30.4)	(38.8)	(30.8)	(100.0)		
รวม	96	118	94	308		
	(31.2)	(38.3)	(30.5)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 25 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 0.369$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.832 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ ทั้งกลุ่มที่เคยและไม่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสาร ร้อยละ 38.8 และร้อยละ 36.2 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.10 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน อินเทอร์เน็ต	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	13 (59.1)	5 (22.7)	4 (18.2)	22 (100.0)	8.610*	0.014
เคย	83 (29.0)	113 (39.5)	90 (31.5)	286 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 26 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 8.610$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.014 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 39.5 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 59.1

สมมติฐานที่ 2.11 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)						
การเปิดรับข่าวสารผ่าน นิทรรศการ	ระดับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			รวม	χ^2	p-value
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	42	31	23	96	10.369**	0.006
	(43.7)	(32.3)	(24.0)	(100.0)		
เคย	54	87	71	212	10.369**	0.006
	(25.5)	(41.0)	(33.5)	(100.0)		
รวม	96	118	94	308		
	(31.2)	(38.3)	(30.5)	(100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 27 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 10.369$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.006 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการ ร้อยละ 41.0 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านนิทรรศการ ร้อยละ 43.7

สมมติฐานที่ 2.12 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่าน

สัมมนาทางวิชาการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี
คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

การเปิดรับข่าวสารผ่าน สัมมนาทางวิชาการ	ระดับความรู้			รวม	χ^2	p-value
	เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน น้อย	ปานกลาง	มาก			
ไม่เคย	51 (38.9)	44 (33.6)	36 (27.5)	131 (100.0)	6.424*	0.040
เคย	45 (25.4)	74 (41.8)	58 (32.8)	177 (100.0)		
รวม	96 (31.2)	118 (38.3)	94 (30.5)	308 (100.0)		

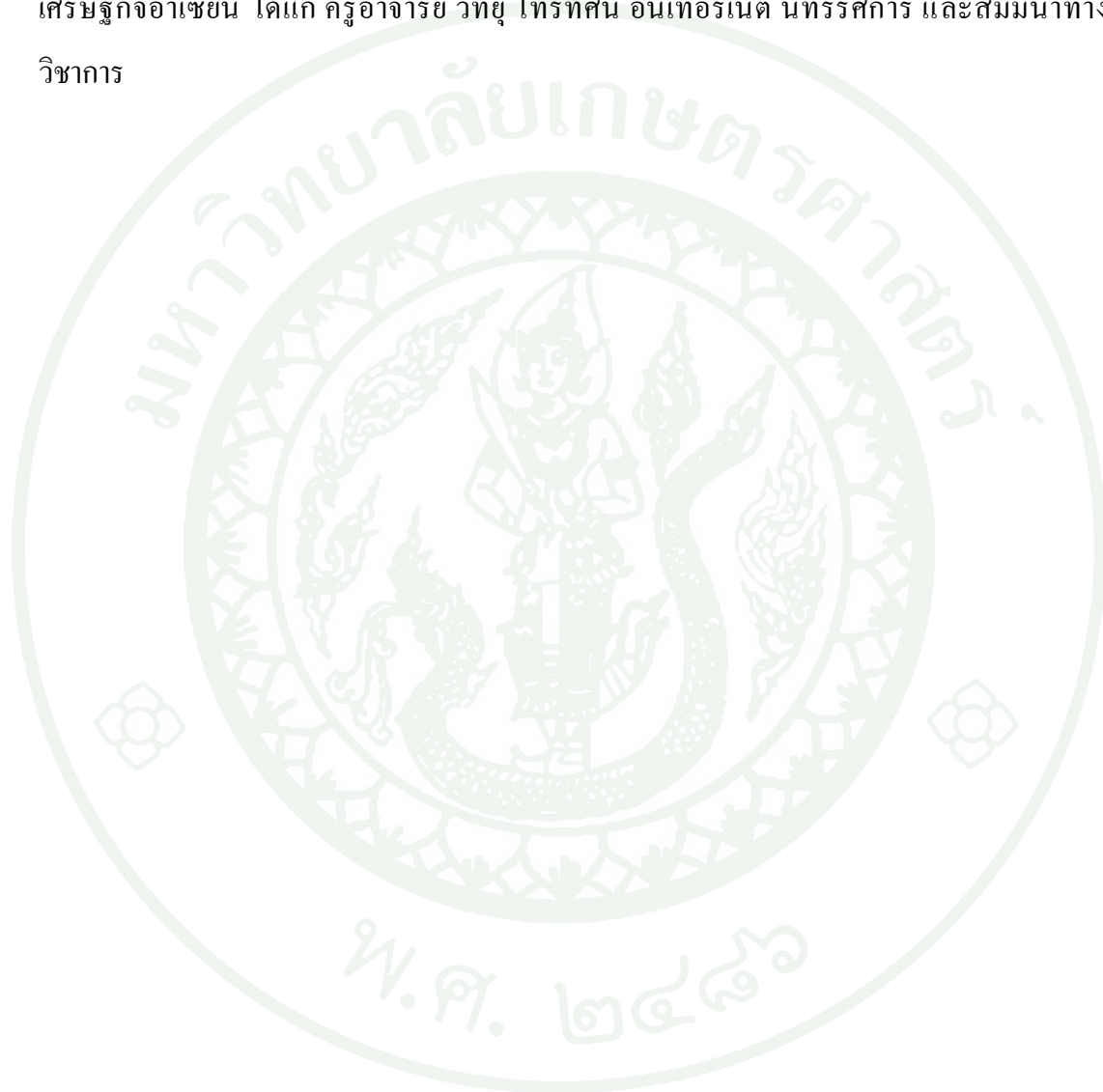
* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 28 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 6.424$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.040 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการ ร้อยละ 41.8 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อยคือ กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านสัมมนาทางวิชาการ ร้อยละ 38.9

ตารางที่ 29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน	ความรู้เกี่ยวกับ	
	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	
	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
ปัจจัยพื้นฐานบางประการ		
เพศ		✓
อายุ	✓	
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	✓	
หลักสูตรที่กำลังศึกษา	✓	
คะแนนเฉลี่ยสะสม	✓	
ภูมิลำเนา		✓
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		✓
ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ		✓
ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน		✓
การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อบุคคล		
บิดามารดา		✓
ญาติพี่น้อง		✓
ครูอาจารย์	✓	
เพื่อน		✓
เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน		✓
การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อมวลชน		
วิทยุ	✓	
โทรทัศน์	✓	
หนังสือพิมพ์		✓
นิตยสาร/วารสาร		✓
อินเทอร์เน็ต	✓	
การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อกิจกรรม		
นิทรรศการ	✓	
สัมมนาทางวิชาการ	✓	

จากตารางที่ 29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยพื้นฐานบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรที่กำลังศึกษา และคะแนนเฉลี่ยสะสม และการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อประเภทต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ครูอาจารย์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต นิตรรศการ และสัมมนาทางวิชาการ

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 30 ปัญหาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข่าวสาร ขาดความชัดเจนของนโยบาย ไม่มีมาตรการ หรือแนวทางที่แน่นอนในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การประชาสัมพันธ์และ เนื้อหาไม่ครบถ้วนและครอบคลุม ข้อมูลในแต่ละสื่อที่ได้รับมีความไม่สอดคล้องกันทำให้เกิดความสับสนขัดแย้ง รูปแบบการนำเสนอเป็นวิชาการมากเกินไปทำให้ไม่น่าสนใจและเข้าใจได้ยาก ช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารมีน้อยและไม่เข้าถึงกลุ่มนิสิตนักศึกษา	80	26.0
2. ด้านความรู้ เรื่องของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับนิสิต และดูเหมือนจะยังไม่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อตัวนิสิต จึงทำให้ขาดความสนใจที่จะค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลที่มีอยู่เป็นเรื่องยากที่นิสิตจะศึกษาและทำความเข้าใจในหลาย ๆ ด้านได้เอง การศึกษาในภาคบังคับยังจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้เน้นให้ตระหนักถึงความสำคัญ นิสิตจึงยังไม่เห็นความสำคัญที่จะเตรียมความพร้อม	25	8.1
3. ด้านบุคคล โดยนิสิตยังไม่ให้ความสนใจในเรื่องนี้มากนักเพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว และไม่มีเวลาในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากสื่อต่างๆ มีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องน้อย นิสิตไม่เข้าใจถึงเป้าหมายหรือจุดประสงค์ จึงทำให้ไม่มีการตื่นตัวและปรับตัว	17	5.5

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 31 พบว่า นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านข่าวสาร ร้อยละ 26.0 รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้ ร้อยละ 8.1 และปัญหาด้านบุคคล ร้อยละ 5.5

ตารางที่ 31 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(n=308)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข่าวสาร ควรส่งเสริมการนำเสนอและประชาสัมพันธ์ข่าวสารเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้กระจายทั่วถึงกลุ่มนิสิตนักศึกษา ใช้วิธีและรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจและเข้าใจได้ง่าย มีการยกประเด็นตัวอย่างเหตุการณ์ที่จะส่งผลกระทบต่อตัวนิสิตโดยตรงมาได้ถึงข้อดีข้อเสียและแนะนำแนวทาง เพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารให้มากขึ้นและมีความสม่ำเสมอ	69	22.4
2. ด้านความรู้ ให้ความรู้ทางวิชาการ โดยเพิ่มวิชาอาเซียนศึกษาเข้าไปในหลักสูตรมหาวิทยาลัย กระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวสร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญ โดยมีการจัดกิจกรรมอบรมให้ผู้มีความรู้และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ มาให้คำแนะนำและให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม รวมทั้งเปิดสอนภาษาอาเซียนที่เกี่ยวข้องและพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้ใช้งานในชีวิตประจำวันได้จริง	20	6.5

จากการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในตารางที่ 32 พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านข่าวสาร ร้อยละ 22.4 และข้อเสนอแนะด้านความรู้ ร้อยละ 6.5

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานบางประการ

จากการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง ร้อยละ 70.1 มีอายุ 21-25 ปี ร้อยละ 56.2 กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 26.2 และชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 26.0 ศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์เกษตร ร้อยละ 57.7 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00–3.24 ร้อยละ 84.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 33.1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,501–8,000 บาท ร้อยละ 40.6 มีความคาดหวังจะประกอบอาชีพธุรกิจ ร้อยละ 34.7 และส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะเดินทางไปในกลุ่มประเทศอาเซียน ร้อยละ 71.4 เนื่องจากจำนวนรวมนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนประจำปี 2555 พบว่า นิสิตเพศหญิงมีจำนวนมากกว่า เพศชายทั้งในระดับหลักสูตรและชั้นปีที่ศึกษา เพราะ นิสิตเพศหญิงหันมาสนใจศึกษาทางด้าน เกษตรเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งสัดส่วนของประชากรเพศหญิงนั้นมีมากกว่าเพศชาย นิสิตที่ศึกษาระดับ ปริญญาตรีจะมีอายุจัดอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่มีการพัฒนาการร่างกายและจิตใจจนถึง ขั้นสูงสุดแล้ว และมีการพัฒนาทางด้านความคิดการตระหนักถึงความสำคัญของแนวทางในการ ดำเนินชีวิตเพื่อบรรลุเป้าหมายที่มุ่งหวัง นิสิตมีส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ส่วนหลักสูตรวิทยาศาสตร์เกษตรจำนวนนิสิตมากที่สุด เนื่องจากมีการเปิดสอนหลากหลายภาควิชา และหลากหลายสาขาวิชาทำให้สามารถรองรับนิสิตได้เป็นจำนวนมาก นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.24 เนื่องจากเป็นเกณฑ์คะแนนที่กว้างและเป็นการวัดผลการเรียนของนิสิตในระดับปาน กลาง ภูมิลำเนาของนิสิตส่วนมากคือภาคกลางเนื่องจากภาคกลางใกล้กับกรุงเทพมหานครทำให้การ เดินทางมาศึกษาต่อสะดวกต่อการเดินทาง ไม่ไกลภูมิลำเนามากนักผู้ปกครองสามารถเดินทางมา เยี่ยมหรือนิสิตสามารถเดินทางกลับได้ นอกจากนั้นที่นิสิตที่เลือกตอบว่ามีภูมิลำเนาภาคกลาง จำนวนมากอาจหมายถึงพื้นที่เขตปริมณฑล ซึ่งได้แก่ กรุงเทพมหานครและจังหวัดที่ตั้งอยู่โดยรอบ คือ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร รายได้ที่นิสิตได้รับเฉลี่ยต่อเดือน 5,501-8,000 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตในแต่ละเดือน หลังจากศึกษาจบนิสิตมีความคาดหวัง ที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด เนื่องจากมีแนวโน้มไม่อยากเป็นลูกจ้างใครจึงทำให้อยากเป็น เจ้าของธุรกิจส่วนตัว และส่วนใหญ่ นิสิตคาดหวังที่จะเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

เนื่องจากมองว่าเป็นการสร้างโอกาสให้ตนเองได้พัฒนาตนเองทั้งทางด้านความก้าวหน้าในอาชีพ การเพิ่มศักยภาพให้แก่ตนเอง อีกทั้งมองถึงการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเป็นการต่อยอดทาง ธุรกิจการค้าการลงทุน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับ ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อบุคคลจากครูอาจารย์ ร้อยละ 89.0 ผ่าน สื่อมวลชนจากโทรทัศน์ ร้อยละ 93.8 และผ่านสื่อกิจกรรมจากนิทรรศการ ร้อยละ 68.8 เนื่องจาก นิสิตปริญญาตรีมีการดำเนินชีวิตประจำวันคือการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ครูอาจารย์เป็นสื่อกลางใน การให้ความรู้และการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ โดยตรงแก่นิสิตได้มาก สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่นิสิตนิยม บริโภคเป็นประจำทุกวันโดยมีความถี่ในการติดตามรับชมมากทำให้การเผยแพร่ข่าวสารช่องทางนี้ นิสิตได้รับชมมาก ส่วนนิทรรศการต่างๆ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ แก่นิสิตได้รับทราบผ่านทางหลายหน่วยงานทั้งระดับคณะและภาควิชาทำให้นิสิตได้รับข่าวสารผ่าน ทางนิทรรศการที่จัดขึ้น ซึ่งสื่อเหล่านี้เป็นช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารที่มีความสะดวกรวดเร็ว และ สามารถเข้าถึงง่ายในชีวิตประจำวันของนิสิตนักศึกษาจึงทำให้นิสิตสามารถได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนช่องทางนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ ดนุพล อุ่นจินดาณิ (2545) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับการปฏิรูปอุดมศึกษาของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการเปิดรับข่าวสารที่มีอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปริมาณการใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ยังมีน้อยเกินไป นอกจากนี้สื่อที่ใช้ อาจยังไม่สามารถดึงดูดใจนิสิตให้เปิดรับข่าวสารได้ ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยจึงควรเพิ่มปริมาณการใช้ สื่อให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นและใช้สื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการใช้สื่อของนิสิต รวมทั้ง ปรับปรุงและพัฒนาูปแบบการนำเสนอให้สามารถดึงดูดใจนิสิตให้หันมาเปิดรับข่าวสาร เพื่อให้ นิสิตมีความรู้และมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น การประชาสัมพันธ์ผ่านอาจารย์และสื่อกิจกรรมมีส่วนอย่าง มากในการให้ความรู้และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิรูปการศึกษาแก่นิสิต มหาวิทยาลัยจึงควรให้ ความสำคัญต่อการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิรูปการศึกษากับบรรดาคณาจารย์และ

หน่วยงานประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยต่างๆ หากอาจารย์มีทัศนคติที่ดีและสนับสนุนแล้วก็มีแนวโน้มที่อาจารย์จะเป็นแนวร่วมในการเผยแพร่ข่าวสารและโน้มน้าวใจนิสิตด้วยเช่นกัน

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากแบบทดสอบความรู้ทั้งหมด 35 ข้อ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางมีคะแนน 21-24 คะแนน ร้อยละ 38.3 ข้อคำถามที่นิสิตตอบถูกจำนวนมากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนข้อคำถามนิสิตที่ตอบผิดจำนวนมากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานและความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การที่นิสิตมีความรู้ในระดับปานกลางอาจเนื่องมาจากนิสิตนักศึกษายังเป็นช่วงวัยรุ่นที่มีความสนใจในหลายๆ ด้าน ทั้งการเรียน ครอบครัว และเพื่อน อีกทั้งยังมีกิจกรรมมากมายที่ต้องแบ่งเวลาไปทำ จึงทำให้ความสนใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนน้อย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ ยังไม่การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแก่กลุ่มนิสิตนักศึกษาเพื่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อีกทั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นเรื่องในเชิงลึกที่มีเนื้อหามากทำ ความเข้าใจได้ยาก การได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่มีเนื้อหาสาระวิชาการมากเกินไป ใช้ช่องทางการเผยแพร่และรูปแบบวิธีการนำเสนอที่ไม่ชักจูงใจ และนิสิตมีความถนัดในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่มียังไม่เข้าถึงกลุ่มนิสิตจึงทำให้นิสิตมีความรู้ระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมุติฐานที่ 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากนิสิตเพศหญิงและเพศชายอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันจึงทำให้มีความคิดคำนึง ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม ความต้องการ ตลอดจนการตัดสินใจและสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ไม่ต่างกัน ประกอบกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นิสิตทั้งเพศหญิงและเพศชาย ได้รับความรู้เท่าเทียมกันทำให้ความแตกต่างของเพศไม่เป็นต่ออุปสรรคต่อความรู้ ดังนั้นเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมุติฐานที่ 1.2 อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
นิสิตปริญญาตรีคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากนิสิตที่มีอายุน้อยมีระดับความรู้มาก นิสิตที่มีอายุน้อยมีระดับความรู้น้อย อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่นิสิตเข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่ไม่เท่ากัน นิสิตที่มีอายุน้อยกว่านั้นศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ส่วนนิสิตที่มีอายุน้อยจะศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 นิสิตที่มีอายุน้อยกว่ามีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และได้สะสมความรู้จากการเรียนการสอน ส่งผลให้มีระดับความรู้สูงกว่านิสิตที่มีอายุน้อยที่เพิ่งเข้ารับการศึกษายังคงต้องมีการปรับตัวหลายด้าน นอกจากนั้นความรู้ของนิสิตยังเกิดจากความรู้สะสมเดิมหรือประสบการณ์ที่นิสิตได้รับแตกต่างกัน เฉพาะบุคคล และความสามารถในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรมะ สตะเวทิน (2540) คนที่มีอายุมากกว่ามักมีแนวโน้มที่จะแสวงหาข่าวสารมากกว่าความบันเทิง จึงทำให้อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมุติฐานที่ 1.3 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 มีระดับความรู้มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 อาจเป็นเพราะว่านิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 ได้ผ่านการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยมานานกว่าทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่า ทั้งการเรียนการสอนที่ค่อนข้างหนักขึ้นของนิสิต ประกอบกับจะต้องมีการฝึกงานภายนอกทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น อีกทั้งนิสิตอาจมีการวางแผนอนาคตจึงให้ความสนใจการเรียนและข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์มากขึ้นกว่าเพื่อความบันเทิง ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 เพิ่งได้เข้ามาศึกษายังต้องใช้เวลาในการปรับตัวพอสมควร ทั้งเรื่องการดำเนินชีวิตและการเรียนและกิจกรรมต่างๆ จึงทำให้มีความสนใจข้อมูลข่าวสารจึงส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับจิระศักดิ์ ลิทธิธรรม (2547) พบว่านิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 อยู่ในระดับสูง โดยนิสิตที่มีปัจจัยด้านบุคคลคือชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชาที่เรียนแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 หลักสูตรที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าหลักสูตรที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากหลักสูตรการจัดการศัตรูพืช อาหารและโภชนาการมีความรู้มาก หลักสูตรเคมีเกษตร วิทยาศาสตร์เกษตร และเกษตรเขตร้อนมีระดับความรู้ปานกลาง และหลักสูตรคหกรรมศาสตร์มีระดับความรู้ต่ำ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าลักษณะพื้นฐานของโครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรมีความแตกต่างกันของจำนวนหน่วยกิตรวม และจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาต่างๆ หากพิจารณาในแต่หลักสูตรอาจมีเนื้อหาและขอบเขตการเรียนรู้ของวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารและสังคมมากขึ้น ทั้งนี้เพราะการเรียนที่เน้นการแสวงหาความรู้ที่เฉพาะเจาะจงเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับทางสาขามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทำให้นิสิตมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ส่งผลทำให้มีความรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พิรภัทร วาณิชยเจริญ (2551) พบว่านิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่เรียนในสาขาวิชาเรียนที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 แตกต่างกัน โดยสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ และ

ศึกษาศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือ สายวิทยาศาสตร์และสายวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และ กฎญา พรณราย (2546) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้และความเข้าใจของ นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ ภาควิชาที่สังกัด เช่นเดียวกับ จิระศักดิ์ ลิธิธรรม (2547) ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษาและสาขาวิชาที่เรียนของ นิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 1.5 คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงมีระดับความรู้มากกว่านิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นตัวประเมินผลระดับความรู้ของนิสิตที่ได้รับจากการเรียนการสอน ซึ่งในกลุ่มที่เกรดเฉลี่ยสูงอาจมีความสนใจต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อ่านหนังสือ หรือค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือส่งผลต่อการเรียนมากกว่ากลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ ซึ่งอาจมุ่งเน้นในการเรียนน้อยกว่าการให้เวลาในการทำกิจกรรมที่นิสิตสนใจ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประมะ สตะเวทิน (2540) การศึกษาหรือความรู้เป็นลักษณะที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้ดีกว่าย่อมจะได้เปรียบในการเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะมีความรู้กว้างขวาง เข้าใจมากกว่า และ อรพรรณ สีลวานิช (2554) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการตระหนักและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ได้แก่ ภูมิฐานะและผลการเรียน ซึ่งนักศึกษาที่มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพมหานครและมีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.5 นั้นตระหนักถึงการก้าวสู่ตลาดแรงงานของตนเอง รวมทั้งตลาดแรงงานที่มีการขยายตัวมากขึ้น และมีการเตรียมตัวเองให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในประชาคมอาเซียน

สมมุติฐานที่ 1.6 ภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากภูมิสำเนาของนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีการได้รับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การเรียนการสอนและการดำเนินชีวิตที่ไม่แตกต่างกันมากนัก และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาต่อในเขตเมือง ที่มีความเจริญในหลายๆ ด้าน มีความทันสมัยทำให้นิสิตมีโอกาสที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ มากขึ้น ประกอบกับการปรับตัวให้ได้ใช้ชีวิตเข้ากับสังคมเมืองมากขึ้น ทำให้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละวันตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้ภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนิสิตที่มีรายได้ต่ำอาจเป็นรายได้ที่ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตอย่างเดียวในส่วนของค่าใช้จ่ายอื่นเป็นส่วนที่ผู้ปกครองแยกไว้รับผิดชอบ ส่วนนิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนสูงผู้ปกครองให้นิสิตรับผิดชอบรวมถึงค่าใช้จ่ายในส่วนอื่นๆ ด้วย ทำให้แม้ว่าระดับรายได้ต่อเดือนที่นิสิตได้รับมีความแตกต่าง แต่เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันก็ยังคงเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จึงมีผลทำให้นิสิตมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ไม่น่าจะแตกต่างกัน เช่น ความสนใจ ทัศนคติความชอบ งานอดิเรก ตลอดจนกระทั่งพฤติกรรมในการบริโภคข้อมูลข่าวสารตลอดจนความรู้ที่ได้รับ จึงทำให้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 1.8 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความคาดหวังในการประกอบอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากความคาดหวังในการ

ประกอบอาชีพของนิสิตเป็นความต้องการในอนาคตของของนิสิตที่ไม่แน่นอนและอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นกับหลายปัจจัย นิสิตมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ทำให้นิสิตยังไม่มีเตรียมตัวหรือความพร้อมที่จะหาข้อมูลข่าวสาร หรือความรู้เพิ่มเติมเพื่อเอื้ออำนวยกับการประกอบอาชีพ จึงทำให้ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมุติฐานที่ 1.9 ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่าความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มาจากความต้องการของนิสิตที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาเล่าเรียนทำให้ได้รับการเรียนรู้และมีประสบการณ์การดำเนินชีวิตคล้ายกัน และเป็นวัยที่มีกิจกรรมที่สนใจหลากหลาย ทำให้นิสิตยังไม่มีเตรียมตัวหรือความพร้อมที่จะหาข้อมูลข่าวสาร หรือความรู้เพิ่มเติม เพื่อหาโอกาสให้กับตัวเองในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งทางด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และต่อยอดทางธุรกิจ จึงทำให้ความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมุติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถแยกเป็นสมมุติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมุติฐานที่ 2.1 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากสังคมปัจจุบันนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบการใช้ชีวิตช่วงการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยอาศัยอยู่ในหอพักทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อความสะดวกในการเดินทางมาเล่าเรียนจึงทำให้อยู่ห่างไกลจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง การติดต่อสื่อสารกันพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารเหตุการณ์ต่างๆ จึงเกิดขึ้นได้น้อย ผู้ปกครองเองอาจมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนน้อยไม่สามารถให้ข้อมูลได้ นิสิตที่เคยและไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารผ่านบิดามารดามีความรู้ในระดับปานกลาง จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารผ่านบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากนิสิตเดินทางมาศึกษาเล่าเรียนจึงต้องพักอาศัยที่หอพัก ทำให้มีเวลาพบปะกับญาติพี่น้องน้อย อีกทั้งญาติพี่น้องอาจไม่มีความรู้และไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน จึงทำให้ไม่สามารถมาถ่ายทอดพูดคุยได้ และประเด็นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนก็เป็นเรื่องที่ไม่ได้รับความสนใจในระดับครอบครัว นิสิตที่เคยและไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านญาติพี่น้องมีความรู้ในระดับปานกลาง จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านญาติพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิต

ปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากนิสิตมีชีวิตวัยเรียนซึ่งเกี่ยวข้องและได้พบเจอกับครูอาจารย์อย่างสม่ำเสมอ ครูอาจารย์สามารถเป็นผู้ถ่ายทอดและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งครูอาจารย์จะมีโอกาสได้รับการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากหลายช่องทาง ทำให้มีส่วนช่วยกระตุ้นในการเผยแพร่ความรู้ไปยังกลุ่มนิสิตนักศึกษาทั้งโดยตรงและทางอ้อม ทำให้นิสิตได้มีโอกาสซึมซับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่องและมีความสม่ำเสมอ นิสิตที่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านครูอาจารย์มีความรู้ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านครูอาจารย์มีความรู้ในระดับน้อย จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับคุณพล อุ๋นจินดาณิ (2545) พบว่าการประชาสัมพันธ์ผ่านอาจารย์และสื่อกิจกรรมมีส่วนอย่างมากในการให้ความรู้และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิรูปการศึกษาให้แก่นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญต่อการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิรูปการศึกษากับบรรดาคณาจารย์และหน่วยงานประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยต่างๆ หากอาจารย์มีทัศนคติที่ดีและสนับสนุนแล้วก็มีแนวโน้มที่อาจารย์จะเป็นแนวร่วมในการเผยแพร่ข่าวสารและโน้มน้าวใจนิสิตด้วยเช่นกัน

สมมติฐานที่ 2.4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเพื่อนของนิสิตก็เป็นช่วงวัยเดียวกัน ทำให้มีความสนใจและรูปแบบการดำเนินชีวิตใกล้เคียงกัน ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับอาจทำให้เพื่อนมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะนำมาแลกเปลี่ยนหรือพูดคุยกันให้เกิดความรู้ที่เพิ่มขึ้น นิสิตที่เคยและไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านเพื่อนมีความรู้ในระดับปานกลาง จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเรื่องเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ยังเป็นเรื่องใหม่ที่เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนเองนั้นยังต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเช่นเดียวกัน เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนยังไม่ได้มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง นิสิตที่เคยและไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนมีความรู้ในระดับปานกลาง จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากวิทยุสามารถเข้าถึงคนได้เป็นจำนวนมากที่สุด สะดวกในการเปิดรับ โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพดี นิสิตที่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านวิทยุมีความรู้ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านวิทยุมีความรู้ในระดับน้อย จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับเสาวภา พรพิรุณโรจน์ (2549) พบว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร สื่อที่เปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์ โดยเปิดรับเกือบทุกวัน รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ นิสิตนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคโดยรวมในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความรู้

สมมติฐานที่ 2.7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ มีองค์ประกอบที่ทำให้ผู้รับสารสามารถเรียนรู้และรับข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดเวลา และตรงเป้าหมายมากที่สุด และเนื่องจากปัจจุบันสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่นิสิตสามารถที่จะติดตามข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว โดยการรับรู้ได้ทั้งภาพและเสียงจึงทำให้นิสิตสามารถเข้าใจได้ง่าย ส่วนใหญ่ทุกบ้านจะมีโทรทัศน์ถึงจะไม่ให้ความสนใจ ก็ยังผ่านหู ผ่านตา การที่ใช้สื่อโทรทัศน์ในการประชาสัมพันธ์นั้นจะเข้าถึงเพราะนิสิตมักนิยมดูโทรทัศน์เป็นจำนวนมาก นิสิตที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความรู้ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านโทรทัศน์มีความรู้ในระดับน้อย จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับ ยอดธง สิงหนะวีระชัย (2549) พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนใหญ่เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เช่นเดียวกับ พันธ์กร วาณิชจริญ (2551) พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับร.ร.บ.ลิสิตธิ์ พ.ศ.2537 จากสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล โดยเปิดรับสื่อโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และเสาวภา พรพิรุณโรจน์ (2549) พบว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร สื่อที่เปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์ โดยเปิดรับเกือบทุกวัน รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ นิสิตนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคโดยรวมในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความรู้

สมมติฐานที่ 2.8 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีราคาถูก สามารถหาซื้ออ่านได้ง่าย และเข้าถึงประชาชนในทุกระดับ แต่นิสิตอาจไม่ได้มีโอกาสดูหรืออ่านหนังสือพิมพ์มากนัก หรือให้ความสนใจอ่านแต่ประเด็นที่ตรงกับความสนใจส่วนตัวของนิสิต นิสิตที่เคยและไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.9 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากนิตยสาร/วารสาร เป็นสื่อที่นิสิตต้องให้ความสนใจโดยเฉพาะเรื่องหรือเนื้อหา จึงหาซื้อมาอ่านหรือให้ความสนใจ ทำให้มีความถี่ในการซื้อและการได้รับข่าวสารน้อยตามไปด้วย นิสิตที่เคยและไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านนิตยสาร/วารสารมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจในระดับปานกลาง จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิตยสาร/วารสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.10 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากอินเทอร์เน็ตมีการเปิดรับการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันมาก และเป็นสื่อที่เข้าถึงง่ายเนื่องจากสามารถค้นหาข้อมูลได้ง่าย สะดวก และมีเนื้อหาหลากหลายรูปแบบ ทำให้นิสิตมีการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมาก อีกทั้งการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของนิสิตเป็นเรื่องง่าย ทำให้ข่าวสารเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงนิสิตที่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตมีความรู้ในระดับน้อย จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับพิรภัทร วาณิชเจริญ (2551) พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 จากสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล โดยเปิดรับสื่อโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และ เสาวภา พรพิรุณโรจน์ (2549) พบว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร สื่อที่เปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์ โดยเปิดรับเกือบทุกวัน รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ นิสิตนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคโดยรวมในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความรู้

สมมติฐานที่ 2.11 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากนิทรรศการเป็นสื่อที่มีการผลิตเพื่อการเฉพาะกิจ เพื่อเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ไปยังกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ในสถานศึกษามีการตื่นตัวประชาสัมพันธ์รวมทั้งการจัดนิทรรศการให้ความรู้ทำให้นิสิตได้รับความรู้ที่เป็นเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น นิสิตที่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านนิทรรศการมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านนิทรรศการมีความรู้ในระดับน้อย จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวภา พรพิรุณโรจน์ (2549) พบว่า นิสิตนักศึกษามหา

วิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานครมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคโดยรวมในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความรู้ และ สลิตา สีดอกไม้ (2553) พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อระดับการเพิ่มขึ้นของความตระหนักถึงอาเซียนของเยาวชนผู้ร่วมกิจกรรม Japan-ASEAN Student Conference, the 8th ASEAN Youth Cultural Forum, และ the 8th International College Student Exchange ได้แก่ ประเภทของกิจกรรม (เชิงวิชาการและไม่เชิงวิชาการ) ระยะที่เข้าร่วมกิจกรรม (ระยะสั้นและระยะยาว) ความรู้พื้นฐาน และความคุ้นเคยกับอาเซียน

สมมติฐานที่ 2.12 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิต ปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากสัมมนาทางวิชาการเป็นการจัดสื่อไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ให้ผู้ที่สนใจเข้าร่วมจึงมีบทบาทสำคัญที่จะสามารถกระจายข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายได้ ใช้ระยะเวลาไม่มาก มีประสิทธิภาพและลักษณะเฉพาะ มีกิจกรรมและสามารถปฏิบัติได้จริงจึง นิสิตที่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความรู้ในระดับน้อย จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวภา พรพิรุณโรจน์ (2549) พบว่านิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานครมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคโดยรวมในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความรู้ และ สลิตา สีดอกไม้ (2553) พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อระดับการเพิ่มขึ้นของความตระหนักถึงอาเซียนของเยาวชนผู้ร่วมกิจกรรม Japan-ASEAN Student Conference, the 8th ASEAN Youth Cultural Forum, และ the 8th International College Student Exchange ได้แก่ ประเภทของกิจกรรม (เชิงวิชาการและไม่เชิงวิชาการ) ระยะที่เข้าร่วมกิจกรรม (ระยะสั้นและระยะยาว) ความรู้พื้นฐาน และความคุ้นเคยกับอาเซียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานบางประการ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 70.1 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 56.2 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 26.2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์เกษตร ร้อยละ 57.7 มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่เทอมแรกที่เข้าศึกษาถึงเทอมต้นปีการศึกษา 2555 อยู่ในช่วง 2.00 -3.24 ร้อยละ 84.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมากที่สุด ร้อยละ 33.1 รายได้เฉลี่ยที่นิสิตได้รับต่อเดือนคือ 5,501 -8,000 บาท ร้อยละ 40.6 นิสิตมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 34.7 หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว และส่วนใหญ่นิสิตมีความคาดหวังที่จะเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนร้อยละ 71.4

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการวิจัยตัวแปรการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ พบว่านิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อบุคคลจากครูอาจารย์ ร้อยละ 89.0 การเปิดรับข่าวสาร

ผ่านสื่อมวลชนจากโทรทัศน์ ร้อยละ 93.8 และมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อกิจกรรมจากนิทรรศการ ร้อยละ 68.8

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง จากแบบทดสอบความรู้ทั้งหมด 35 ข้อ โดยมีคะแนน 21-24 คะแนน ร้อยละ 38.3

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ อายุ หลักสูตรที่กำลังศึกษา และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) และชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนปัจจัยพื้นฐานบางประการ ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ และความคาดหวังในการเดินทางไปในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผ่านสื่อบุคคล ได้แก่ ครูอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผ่านสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) และสื่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร/วารสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ นิทรรศการ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) และผ่านการสัมมนาทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความรู้ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้มีความทันสมัย และปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มทักษะการเรียนการสอน การปรับปรุงเนื้อหาวิชาและหลักสูตรให้มีความเหมาะสม ต่อการสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างโอกาสให้นิสิตเข้าถึงแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ระบบการให้บริการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เปิดโอกาสให้นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในวิชาที่ต้องการศึกษาได้ ส่งเสริมให้มีการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปด้วยกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของประชาคมอาเซียน พัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นคุณภาพของความสามารถด้านวิชาการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานบัณฑิต

2. ให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา เช่น ครูอาจารย์ ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาหาความรู้ มีความพร้อมทำหน้าที่ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้เกิดวิสัยทัศน์ แนวคิด และมุมมองให้กว้างไกลทันต่อความเปลี่ยนแปลง ครูอาจารย์มีส่วนอย่างมากในการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแก่นิสิต มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญต่อการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับบรรดาคณาจารย์ หากอาจารย์มีความรู้และเล็งเห็นความสำคัญแล้ว มีแนวโน้มที่จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข่าวสาร การถ่ายทอดความรู้ และสร้างความตระหนักให้นิสิตด้วยเช่นกัน โดยเน้นหนักในกลุ่มของนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 เช่น การจัดสรรทุนการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนนิสิตในอาเซียนเพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ

3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และคณะเกษตร ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนเรื่องงบประมาณพัฒนาด้านการเผยแพร่ข่าวสาร ควรจัดให้มีนโยบายการประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านสื่อ

ต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตในเครือข่ายของมหาวิทยาลัย จัดโครงการผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ที่สอดคล้องกับกิจกรรมเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อป้อนข้อมูลให้แก่ นิสิตโดยตรง มหาวิทยาลัยควรเป็นศูนย์กลางถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและนิสิตเพื่อ กระจายข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นให้นิสิตเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการพลเมือง อาเซียน ให้ทราบถึงรายละเอียดและข้อมูลที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อ นิสิตโดยตรง รวมถึง รายงานสถานการณ์ปัจจุบันความคืบหน้าการขับเคลื่อนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน

4. ควรมีการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อกิจกรรม ทั้งการจัดนิทรรศการและสัมมนาทาง วิชาการเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยให้ความรู้เน้นเฉพาะเจาะจงเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ นิสิตโดยตรง และใช้วิธีการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อให้เข้าถึง และเหมาะสมกับกลุ่มนิสิตนักศึกษา เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนิสิต โดยเสริมสร้างกิจกรรม เช่น ฝึกอบรม สัมมนา หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งการศึกษาคู งานเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้แบบครบวงจร เพื่อให้ นิสิตทราบและพัฒนาตนเองให้มีการเตรียม ความพร้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ควรจัดให้มีหน่วยงานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยตรง ภายในมหาวิทยาลัย จัดตั้งหน่วยงานหรือศูนย์กลางที่เป็นกลไกสนับสนุนความร่วมมือในการพัฒนา นิสิต เพื่อรวบรวมจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้นิสิตสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โครงการกิจกรรมเสริมทักษะทั้งด้านภาษาต่างประเทศและ ความชำนาญด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้สามารถ พัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีความสามารถด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจพิจารณาศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิต เช่น ลักษณะที่พึงอาศัย อาชีพเสริม แหล่งที่มาของ รายได้ สถานภาพทางครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร งานอดิเรก เป็นต้น เพื่อให้ได้ ผลการวิจัยที่กว้างขวางและเชิงลึกยิ่งขึ้น

2. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังนิสิตนักศึกษาศาสนาอื่น ๆ ที่เปิดสอนคณะ เกษตร เพื่อให้ทราบถึงความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตนักศึกษา ซึ่งสามารถนำ ผลไปวิเคราะห์ วางแผน และกำหนดนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ ความรู้ และการเตรียมความพร้อมของนิสิตในการ ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. ควรวิจัยและศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อเป็นการต่อยอดจากงานวิจัยให้กว้างขวางหลากหลายมากขึ้น เช่น การเตรียมความพร้อม ความคิดเห็น ความพึงพอใจ การมีส่วนร่วม หรือความต้องการ ของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงการต่างประเทศ. 2552. **บันทึกการเดินทางของอาเซียน**. กรุงเทพมหานคร: วิธิตาแอนเมชั่นจำกัด.

กาญจนา แก้วเทพ. 2543. **สื่อสารมวลชน**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2555. **มก. ตีวเข้มหลักสูตร ตอบโจทย์ธุรกิจเกษตรอาเซียน** (Online).
<http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/mba/20120726/463440/.html>,
26 กรกฎาคม 2555.

กชพร ตันทะสุวรรณ. 2555. “การเปิดรับสื่อและการรับรู้การประชาสัมพันธ์ห้องสมุดของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร.” **วารสารบรรณศาสตร์
มศว.** 5 (1): 39–56.

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2554. **AEC FACT BOOK**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงพาณิชย์.
_____. 2555. **ถามตอบรอบรู้ AEC 360 องศา**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงพาณิชย์.

กฤษฎา พรรณราย. 2546. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้และความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของศาล
ปกครอง: ศึกษาเฉพาะกรณีนิติปรัชญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และ ภัทวดี นิติเกษตรสุนทร. 2544. **เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมการ
สื่อสารหน่วยที่ 1**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์.

คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2552. **นโยบายการพัฒนาคณะเกษตรในระยะ 4 ปี**
(Online). www.agr.ku.ac.th/0253php/planagr.php, 26 กรกฎาคม 2555.

จักรกริช ใจดี. 2542. **ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิระวรรณ เกษสิงห์, ชีพสุมน รังสยาธร และ ชานนท์ จันทรา. 2554. “เครือข่ายการศึกษาไทย:
กลไกสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.” วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 26 (2): 95 -108.

จิระศักดิ์ ลีลิตธรรม. 2547. **ความรู้ความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ
วุฒิสภามาตรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิต
ระดับปริญญาตรี.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โชติพงษ์ เอกบุศย์. 2544. **ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา: ศึกษาเฉพาะนิสิต
ปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิตติ วิทยสรณะ. 2542. “พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน ความรู้ และทัศนคติที่มีต่อรัฐธรรมนูญ
ฉบับประชาชน พ.ศ. 2540 ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย.” นิเทศศาสตร์ปริทัศน์ 5 (3):
133-153.

ดนุพล อุ๋นจินตามณี. 2545. **การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับการปฏิรูปอุดมศึกษา
ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไทยโพสต์. 2554. **การศึกษาไทยไม่พร้อมรับเสรีอาเซียน (Online).**
<http://www.thaipost.net/node/.,> 26 กรกฎาคม 2555.

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. 2533. **การสื่อสารระหว่างบุคคล.** กรุงเทพมหานคร: ฅ ฅาน.

นิทัศน์ วิเทศ. 2542. การจัดการความรู้ เทคนิคในการแปลความรู้สู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน.
กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี จำกัด.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2542. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
กรุงเทพมหานคร: B&B Publishing.

ปรมะ สตะเวทิน . 2540. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และ ประสงค์ ต้นพิชัย. 2547. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการ
การศึกษาเชิงวิพากษ์: สถานภาพและทิศทางของการศึกษาเกษตรในประเทศไทย.
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).

พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. 2541. แนวคิดหลักนิเทศ
ศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: เบลโล่การพิมพ์ (1988).

พงศธร เรืองสิยานันท์. 2549. ความรู้ของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิรภัทร วาณิชย์เจริญ. 2551. ความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และการตัดสินใจ
เลือกซื้อซีดีเพลงของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพศาล หวังพานิช. 2526. การวัดผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2552. แผนยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
2553-2555 โดยอนุมัติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 11/2552 วันจันทร์ที่
23 พฤศจิกายน พ.ศ.2552 (Online). president.ku.ac.th/web/news/strategy.pdf, 10
มกราคม 2556.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2551. พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์อักษร A-L ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.

ยอดธง สิงหนะวีระชัย. 2549. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ความคิดเห็นและความสนใจ
เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฤทธิ์ชัย บุญตัน. 2548. ความรู้ของนักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน. 2556. การดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความ
พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ปี2558 (Online).
http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=452&filename=index_2., 10 มกราคม 2556

ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2552. ผลกระทบของประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ต่อเศรษฐกิจการค้าของไทย ใน 6 ปีข้างหน้า (Online).
www.dip.go.th/Portals/0/Tipmontha/AEC/วิจัยผลกระทบAEC.pdf, 10 มกราคม 2556

สลิตา สีดอกไม้. 2553. บทบาทและผลของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในการพัฒนา
เยาวชนเพื่อการบูรณาการอาเซียน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิน พันธุ์พินิจ. 2544. การส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

สุรัตน์ อารีสกุล. 2549. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: พ.ศ.พัฒนา.

สุรินทร์ นิยมางกูร. 2548. สถิติวิจัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมควร กวียะ. 2546. การสื่อสารมวลชน: บทบาทหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพ ความรับผิดชอบ.
กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์.

เสาวภา พรพิรุณโรจน์. 2549. การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภคของนิสิต
นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2553. ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมผู้
การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอก
บล๊อค.

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2555. รายงานการศึกษาโอกาสและผลกระทบของประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียนต่อกระทรวงมหาดไทย (Online). www.ppb.moi.go.th/midev01/upload/asean_final.pdf, 26 กรกฎาคม 2555

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2555. รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับ
อาเซียน 9 ประเทศภายหลังการเปิดเสรีเขตการค้าเสรีอาเซียน(AFTA) ข้อมูล ณ เดือน
ธันวาคม 2554 (Online). http://www.oae.go.th/biae/download/AFTA%26FTA_Dec%2011.pdf, 20 กันยายน 2555.

อภิญา เลื่อนฉวี. 2553. เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอาเซียน : ผลกระทบอย่างไรต่อไทย (Online).
<http://www.kpi.ac.th/kpith/pdf/>, 10 มกราคม 2556

อรรณณ สีลานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต
สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Assael, H. 1985. **Consumer behavior and marketing action**. New York: South-Western.

- Atkin, C. K. 1973. **Public Communication Campaigns**. London: SAGE Publ.
- Berlo, D. K. 1960. **The Process of Communication**. New York: Holt Rinechart and Winston.
- Bloom, B. S. 1967. **Taxonomy of Educational Objectives (Cognitive Domain)**. New York: David McKay.
- De Fleur, M. L. 1970. **Theory of Mass Communication**. New York: David McKay Company.
- Good, C. V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Katz, E. and P. Lazarsfeld. 1960. **The Effects of Mass Communication**. New York: The Free Press.
- Klapper, J. T. 1960. **The Effects of Mass Communication**. New York: The Free Press.
- McCombs, M. E. and L. B. Becker. 1979. **Using Mass Communication Theory**. New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Merrill, J. C. and R. L. Lowenstein. 1971. **Media messages and men: New perspectives in communication**. New York: David Mckey Company.
- Rogers, E. M. and F. Shoemaker. 1971. **Communication of Innovations: A Cross - Cultural Approach**. New York: The Free Press.
- Schramm, W. 1973. **The Process and Effects of Mass Communication**. Chicago: Rand McNelly College Publishing Company.

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี

คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถามนี้จัดทำเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ข้อมูลที่จัดเก็บจะใช้เป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการแก่ผู้ที่สนใจ และเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลครั้งนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานบางประการของนิสิต

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างบนข้อที่ท่านเห็นว่า
เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุ ปี.....เดือน

3. ชั้นปีที่ท่านกำลังศึกษา

- () ชั้นปีที่ 1
() ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3
() ชั้นปีที่ 4

4. หลักสูตรที่ท่านกำลังศึกษา

() การจัดการศัตรูพืช	() เคมมีการเกษตร
() ภูมิอากาศศาสตร์	() วิทยาศาสตร์เกษตร
() อาหารและโภชนาการ	() เกษตรเขตร้อน

5. คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่เทอมแรกถึงเทอมต้นปีการศึกษา 2555 (GPA)

6. ภูมิลำเนาเดิม (ภูมิภาคที่ท่านอาศัยอยู่ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

() ภาคเหนือ	() ภาคใต้
() ภาคตะวันออก	() ภาคตะวันตก
() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	() ภาคกลาง
() กรุงเทพมหานคร	

7. รายได้ทั้งหมดที่ท่านได้รับเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

8. ท่านมีทักษะทางด้านภาษาต่างๆ เหล่านี้ในระดับใด

ทักษะทางภาษา	ไม่สามารถสื่อสารได้เลย	สามารถสื่อสารเข้าใจได้บ้าง	สามารถสื่อสารเข้าใจได้เหมือนเจ้าของภาษา
8.1 ภาษาไทย			
8.2 ภาษามาลายู			
8.3 ภาษาเขมร			
8.4 ภาษาลาว			
8.5 ภาษาพม่า			
8.6 ภาษาฟิลิปปิน			
8.7 ภาษาเวียดนาม			
8.8 ภาษาจีน			
8.9 ภาษาอังกฤษ			

9. ท่านต้องการประกอบอาชีพใดภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

() เกษตรกร

() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ธุรกิจส่วนตัว

() ศึกษาต่อ

10. ท่านคาดหวังจะเดินทางไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนหรือไม่

() ไป เพราะ.....

() ไม่ไป เพราะ.....

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความถี่ของการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อแต่ละประเภท

1. ท่านเคยพบเห็นข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทใด และมีความถี่ของการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากน้อยเพียงใด (เลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทของสื่อ	ความถี่ของการได้รับข่าวสาร		
	4 - 7 วัน/ สัปดาห์	1 - 3 วัน / สัปดาห์	เดือนละครั้ง
1. สื่อบุคคล			
() 1.1 บิดามารดา			
() 1.2 ญาติพี่น้อง			
() 1.3 ครูอาจารย์			
() 1.4 เพื่อน			
() 1.5 เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน			
2. สื่อมวลชน			
() 2.1 วิทยุ			
() 2.2 โทรทัศน์			
() 2.3 หนังสือพิมพ์			
() 2.4 นิตยสาร/วารสาร			
() 2.5 อินเทอร์เน็ต			
3. สื่อกิจกรรม			
() 3.1 นิทรรศการ			
() 3.2 สัมมนาทางวิชาการ			

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) หน้าข้อความที่ถูกต้อง และทำเครื่องหมาย ✕ (ผิด) หน้าข้อความที่ไม่ถูกต้อง

คำตอบ	ข้อ	คำถาม
(✕)	1.	ASEAN ย่อมาจาก Association of South Asian Nations
(✕)	2.	ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วย ไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และติมอร์ เลสเต
(✓)	3.	คำขวัญอาเซียนคือ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” (One Vision, One Identity, One Community)
(✓)	4.	กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) คือ ธรรมนูญอาเซียนที่จะมีการวางกรอบของกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการขับเคลื่อนเพื่อการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2015
(✓)	5.	ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เป็นเอกสารเกี่ยวกับการก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) ได้รับการลงนาม ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510
(✕)	6.	อาเซียน+3 ประกอบด้วย กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ และบวกอีก 3 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และรัสเซีย
(✓)	7.	อาเซียน+6 ประกอบด้วย กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ และ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย
(✕)	8.	อาเซียนจะมีการดำเนินการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิกในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ.2563)
(✕)	9.	ประเทศในกลุ่ม CLMV ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า มาเลเซีย
(✓)	10.	เป้าหมายของ AEC คือ ให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี
(✓)	11.	MRA (Mutual Recognition Arrangement) จัดทำเพื่อรับรองคุณสมบัติแรงงานให้สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้สะดวก เพื่อให้เกิดการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้อย่างเสรีมากขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
(✕)	12.	ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ MRA ใน 7 สาขาอาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี และการเกษตร

คำตอบ	ข้อ	คำถาม
(✗)	13.	ประเทศไทยได้รับผิดชอบในการจัดทำ Road Map การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสินค้าและบริการสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริการด้านสุขภาพ
(✗)	14.	ไทยกำหนดให้ “ข้าว” เป็นสินค้าอ่อนไหวสูงเนื่องจากชาวนาไทยส่วนใหญ่มีฐานะยากจน
(✓)	15.	การจำกัดด่านนำเข้าสินค้าเป็นรูปแบบหนึ่งของมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใน
(✓)	16.	ประเทศสมาชิกอาเซียนมีความร่วมมือระหว่างกันในด้านเกษตร อาหาร และป่าไม้
(✓)	17.	การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของอาเซียน <u>ไม่รวม</u> การโยกย้ายถิ่นฐานจากประเทศสมาชิกหนึ่ง ไปพำนักรักษาอย่างถาวรในประเทศสมาชิกอื่น
(✓)	18.	อาเซียนจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เพื่อให้ประเทศสมาชิกรวมตัวทางเศรษฐกิจเข้าด้วยกัน โดยลดและยกเลิกอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน
(✓)	19.	สินค้าเกษตรของประเทศไทยที่จะได้ประโยชน์จากการเปิด AEC ได้แก่ ข้าว ยางพารา ผักและผลไม้สด และสินค้าเกษตรแปรรูป
(✓)	20.	สินค้าเกษตรของไทยที่ต้องแข่งขันกับประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ น้ำมันปาล์ม (มาเลเซีย) เมล็ดกาแฟ (เวียดนาม) มะพร้าว และชา (อินโดนีเซีย)
(✓)	21.	การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายกำลังคน และองค์ความรู้ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
(✓)	22.	เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network: AUN) เป็นการรวมตัวกันของมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาค และสร้างความตระหนักในความเป็นอาเซียน
(✗)	23.	มหาวิทยาลัยของไทยที่เป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN) ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(✓)	24.	Southeast Asian Ministers of Education Organization หรือ SEAMEO คือ องค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
(✓)	25.	การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของเสาหลักทั้ง 3 เสาของประชาคมอาเซียนเพราะมีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของอาเซียน

คำตอบ	ข้อ	คำถาม
(✕)	26.	สาขาเกษตรมีการสอบใบประกอบวิชาชีพเพื่อเคลื่อนย้ายแรงงานภาคการเกษตรในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
(✕)	27.	นิสิตสามารถเดินทางไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี
(✓)	28.	มหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนมีการเปิดปิดภาคเรียนพร้อมกัน
(✕)	29.	การเดินทางเข้าออกระหว่าง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถเดินทางได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องใช้วีซ่า
(✓)	30.	ประเทศสมาชิกจัดตั้งอาเซียนขึ้นเพราะความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียนจะอำนวยผลประโยชน์แก่ประเทศสมาชิกมากกว่าการดำเนินการแต่เพียงลำพัง
(✕)	31.	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้การส่งออก-นำเข้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศสมาชิก กระทำได้โดยอิสระ ไม่มีการตรวจสอบการปนเปื้อนโรค-แมลงที่ด่านศุลกากร
(✕)	32.	อาเซียนกำหนดให้สินค้าที่นำเข้าง่าย เป็นสินค้าอ่อนไหว
(✕)	33.	แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาด้านเกษตรศาสตร์ไม่ใช่แรงงานที่มีทักษะ
(✕)	34.	แรงงานที่มีทักษะ คือ แรงงานที่มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
(✕)	35.	แรงงานในภาคเกษตรกรรมเป็นแรงงานไม่มีฝีมือ จึงไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของอาเซียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางผนวกที่ 1 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Question	Scale Mean if It	Scale Variance if	Corrected Item	Alpha if
	Item	Item Deleted	Total Correlation	Item Deleted
1	22.63	16.861	.313	.756
2	22.80	15.752	.596	.737
3	22.27	18.271	.056	.765
4	22.23	18.392	.000	.765
5	22.53	17.844	.084	.769
6	23.00	17.103	.310	.756
7	22.57	17.909	.062	.771
8	22.93	16.409	.468	.746
9	22.97	17.275	.245	.759
10	22.30	18.148	.083	.765
11	22.30	17.666	.310	.757
12	22.90	16.783	.351	.753
13	22.47	17.844	.100	.767
14	22.97	16.171	.558	.741
15	22.47	17.430	.216	.761
16	22.37	18.102	.058	.767
17	22.30	17.941	.180	.762
18	22.23	18.392	.000	.765
19	22.37	18.171	.034	.768
20	22.27	18.340	.012	.766
21	22.27	17.720	.416	.756
22	22.37	17.895	.129	.764
23	22.23	18.392	.000	.765
24	22.43	17.978	.072	.768
25	22.27	17.995	.234	.761
26	22.93	15.857	.624	.736
27	22.93	16.961	.316	.755
28	22.27	17.720	.416	.756
29	23.20	18.028	.214	.761

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

Question	Scale Mean if	Scale Variance if	Corrected Item	Alpha if
	It Item	Item Deleted	Total Correlation	Item Deleted
30	22.37	17.964	.105	.765
31	22.90	15.817	.615	.736
32	23.03	16.723	.452	.748
33	22.70	16.631	.363	.752
34	22.90	17.472	.172	.764
35	22.27	17.720	.416	.756

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficients) โดยใช้วิธี KR-20 ของ Kuder-Richardson ของชุดคำถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีจำนวนตัวอย่างรวม 30 ตัวอย่าง และจำนวนข้อคำถามรวม 35 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม (Alpha : α) เท่ากับ .764

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๒๐๙/ ๑๓/๕๑

ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๑๓/ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตระงับบุคลากรตรวจแบบสอบถาม

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

ด้วย นางสาวไอรัก ด้อยสมุทร รหัสประจำตัว ๕๔๑๔๑๐๐๕๓๕ นิสิตปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” โดยมี รศ.ดร.สาวิตรี รังสิภัทร เป็นประธานกรรมการประจำตัวนิสิต นั้น

ในการนี้เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร ใคร่ขออนุญาตให้ ดร.خمัยภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย บุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น สำหรับรายละเอียดนิสิตจึงเป็นผู้ประสานงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ทองดีเลิศ)

หัวหน้าภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร

ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
โทร. ๐-๒๕๗๙-๑๐๒๕, ๐-๒๕๔๒-๘๔๕๖
โทรสาร ๐-๒๕๖๑-๓๔๗๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร ๑๓๗๑, ๑๓๗๔

ที่ ศธ.๐๕๑๓.๑๐๒๐๔/ ๑๖๘/๕ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตตอบแบบสอบถาม

เรียน คณบดีคณะเกษตร

ด้วย นางสาวไอรัก ด้อยสมุทร รหัสประจำตัว ๕๕๑๔๑๐๐๕๓๕ นิสิตปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” โดยมี รศ.ดร.สวितรี รังสิภัทร เป็นประธานกรรมการประจำตัวนิสิต นั้น

ในการนี้เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ - ๔ คณะเกษตร จำนวน ๖ หลักสูตร ได้แก่ การจัดการศัตรูพืช เคมีการเกษตร คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกษตร อาหารและโภชนาการและเกษตรเขตร้อน ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๐๘ ชุด เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ สำหรับรายละเอียดนิสิตจักเป็นผู้ประสานงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ทองดีเลิศ)

หัวหน้าภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวไอรัก ตูย์สมุทร

วัน เดือน ปี ที่เกิด

26 กันยายน พ.ศ. 2526

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พืชศาสตร์)

คณะผลิตกรรมการเกษตร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

